

له زنجیره پینمایه کانی پیگای پاست
(۳۰)

حوکمه کانی ههردوو جهژن له سوننه تی پاکراوه دا

به پینوسی

علي حسن علي عبد الحميد الأثري الحلبي

وهرگیرانی:

صلاح الدين عبد الكريم

چاپی یه که م: ۱۴۲۱ ک / ۲۰۰۰ ز

چاپی دووهم: ۱۴۲۹ ک / ۲۰۰۸ ز

له بکراوه کانی

مالپه ری به ههشت

www.ba8.org

islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عیراقه - کوردستان - که لار

هه میسه له گه لمان بن بو به ره هه نه نو

کتیبی ژماره ۱۵۱

پیشه کی وەرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [سورة آل عمران ١٠٢] .

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا

اللَّهِ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [سورة النساء : ١] .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ

فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [سورة الأحزاب : ٧٠ - ٧١] .

أَمَّا بَعْدُ ...

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

له پاشاندا: ناشکرایه که مه به ست و ئامانج له دروست کردنی (جنی و مروّف) بریتیی له په رستنی خوای گه وره به تاك و ته نها و هاو به ش بریار نه دان بو، و هكو دهفه رموویت:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات: ٥٦] .

به لām نه وهی که ناشکرا نییه له لای خه لکی، یاخود ناشکرایه به لām بی بایه خه و پشت گوئ ده خریت بریتیی له شوین نه که وتنی پیغه مبهړ ﷺ له په رستنی خوای گه وره، که ئه میش مه رجه بو وەرگرتنی په رستنه کانمان، چونکه ئه گهر بهو شیوه یی که پیغه مبهړ ﷺ و هاو له به ریزه کانی ﷺ خویان په رستووه، خوا نه په رستین ئه و خوای گه وره لیمانی وەرناگریت و ته نها ماندوو بوونمان بو دهمینیتته وه، به لکو تاوانباریش دهین، چونکه پیغه مبهړ ﷺ دهفه رموویت: (من عمل عملا ليس عليه امرنا فهو رد) ^(١). واته: هر که سیک هر کرده ویه ک بکات که فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بییت ئه و لای وەرناگریت و ده دریتته وه به سه ریدا.

بو یه پیغه مبهړ ﷺ هانمان د ه دات که په رستنه کانمان و هکو په رستنی ئه و بییت، بو نمونه له ده ست نویژگرتندا دهفه رموویت: (من ترضاً نحو وضوئ هذا....) ^(٢). واته: هر که سیک ده ست نویژ بگریت و هکو ده ست نویژ ه که ی من.

(١) (رواه مسلم).

(٢) (متفق علیه).

وہ لە نوێژ کردندا دەفەرمووێت: (صلوا کما رأیتُمونی أصلي)^(۳).

واتە: چۆن من دەبینن کە نوێژ دەکەم ئێوەش بەو شیوەیە نوێژ بکەن.

وہ لە حەج کردندا دەفەرمووێت: (خذوا عني مناسككم)^(۴). واتە: دروشمەکانی حەج کردنتان لەمنەوہ وەرگیرن.

وہ خوای گەورە دەفەرمووێت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ [الأحزاب: ۲۱].

واتە: ئەو موسلمانان بە تەکیدی لە پیغەمبەری خوادا ﷺ پیشەوایەتیەکە باش ھەیە بۆ ئێوە کە پەرستەنەکانتان لەوہوہ وەرگیرن.

جەژنی پەرمەزان و قوربانیش دوو پەرستەن و دروشمی گەورە ئیسلام، وەکو ھەموو پەرستەنەکانی تر دەبێت پیغەمبەر ﷺ بکەن بە پیشەوای تەماشای ئەو و ھاوڵە بەرپزەکانی ﷺ بکەن بزانین چۆن ئەم دوو پەرستەنیان بۆ خوای گەورە جی‌بەجی کردووە ئێمەش وەکو ئەوانی جی‌بەجی بکەن و حوکمەکانی لەوانەوہ وەرگیرن، بەلام ئەو جی‌داخە خەڵکی زۆر شتی داھێنراویان زیاد کردووە لە ھەردوو جەژنداو بی‌ئاگان و کەمتەرخەمن لە جی‌بەجی کردنی حوکمەکانی جەژن، چەندەھا سەرپێچی و بی‌فەرمانی خوای گەورە تییدا دەکەن.

شیخ علی حسن-خوای گەورە پاداشتی خیری بداتەوہ - وەکو زاناکانی تری ئیسلام ھەستی بەم شتەکانە کردووە و پەرتوکیکی زۆر بەنرخ دانائە لەسەر حوکمەکان و ئادابەکان و پێویستیەکانی ھەردوو جەژن، لەکۆتایی پەرتوکیکەیدا، ھەندی باسی حوکمەکانی قوربانی کردنی کردووە و ناوی ناوہ: (أحكام العیدین فی السنة المطہرة).

لەبەر ئەو ھۆکارانە کە باسم کرد بە پێویستم زانی ئەم پەرتوکی بەنرخە وەرگیرمە سەر زمانی کوردی تا موسلمانانی کوردیش لە حوکمەکانی ھەردوو جەژن بی‌ئاگا نەبن و سودی ئی وەرگیرن إن شاء اللہ. وە وەرگیرانە کەیشم بەم شیوازە: -

* پەرتوکیکەم وەرگیراوە وەکو چۆن نوسەر نوسیویتی بە ئەمانەتەوہ.

* فەرموودەکانی پیغەمبەر ﷺ وەرگیراوە لە پاش نوسینی دەقە عەرەبی یەکە.

* پەراویزی پەرتوکیکەشم نووسیوەتەوہ.

* ئەو فەرموودانە کە تەخریج نەکراووە لەسەر پەرتوکیکەکانی زانای فەرموودەناس شیخ محمد ناصرالدین الألبانی تەخریج کردووە.

لەکۆتاییدا: داواکارم لەخوای گەورە ئەم ھەولە کەمە بکاتە تویشوی قیامەتمان، وەبەتەنھا لەبەر پەرمەندی خوای گەورە بێت، خوای گەورە پاداشتی ھەموو لایەک بداتەوہ.

وەرگیر / ھەولێر

۹رمضان ۱۴۲۰ک

(۳) (البخاري).

(۴) (صححه الألباني في الإرواء).

پیشەکی نوسەر

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله .

أما بعد :

بەپراستی ئیسلام ئایینی گەورە پەرەردگارە کەوا پازی بوو بۆ مەروفاوەتی، بۆ چاکردنی هەموو ئیشتیک لە کاروباری ژیان بەدریژایی سەردەم و گوێرانکاری سال . ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ [المک: ١٤].

واتە: ئایا ئەو زاتەکی کە خۆی مەروفاوەتی دروست کردوووە نەهێنێهە کانی ناو دلی نازانی، کە هەر خۆی شارەزاو زانایە بەو شتانەکی کە دەشاردرێتەو.

و بەپراستی ئوممەتی ئیسلام باشترین ئوممەتە کە هاتیبێت بۆ خەڵکی ئەویش لەبەر پێزلیانی بەهەلگرتنی ئەم پەيامە پێرۆزە، و هەستانی بەگەیانندی بە خۆیان و بە ئوممەتانی تریش، و بەم شێوەیە مایەو هەتا ئەو پۆژە دورکەوتنەو لە قورئانی خۆی گەورە و سوننەتی پیغەمبەرەکی ﷺ.

بۆیە پێویستە لەسەر مۆسڵمانان بەگشتی لەسەر ئەم پارچە زەوییه کە بگەڕێنەو بۆ قورئانی خۆی گەورە و سوننەتی پیغەمبەر ﷺ بە یەكگرتوویی و بە ئاگایی و تیگەیشتیویی و زانایی لە کاروباری ئیسلامەکیان و بە حوکمەکانی پەرەستەکانیان .

و هەستەم کرد و دلیا بووم کەوا لەو هۆیانە کە ئیسلام کوێ کردۆتەو لە لق و چلەکانیدا کە لە پیشەوای بنچینه کانی و لە لوتکە فیڕکردنیی بریتییه لە زیاد کردنی یەکی و یەك پارچەیی مۆسڵمانان و بەستەوای هەندیکیان بەهەندیکی تریانەو .

و یەکی لەو هۆیانە ئەوێه کە نوێژی بەکۆمەڵی لەسەریان پێویست کردوو^(٥) پێنج جار لە پۆژیکدا هەموویان دلیان پەيوەست دەکەن بە یەك پیشەوا (إمام) و شوینی هەنگاوەکانی دەکەون یەك بە یەك و هەست بە چاودیاری پەرەردگاریان دەکەن، ئیش دەکەن بۆ هەستان بەو شتە کە کردوایانیی بە جێنشین تییدا، بە زەبیان بە یەكتردا دیتەو و سۆزیان بۆ یەكتر هەیه و، خۆیان دوور دەخەنەو لە ستەم و ئاشوب لەسەر پووی زەوی .

پاشان ئیسلام مۆسڵمانانی پەيوەست کردوو بە کۆبوونەو لە پۆژانی جومعه بۆ ئەوێ شەیتان نەتوانی هێچ لە شیتی و لووت بەرزی و هەلبەستی زەمکراوی خۆی (همزه و نفخه و نفثه) بخاتە دلیانەو، یان جوانی پەوێه و رازاوێی دنیا و یان لی نەکات لی نزیک ببەو و پەنا ببەن بۆ سەراپەکی، وە کردوویەتی بە پۆژی جەژنیان و تییدا کۆدەبنەو^(٦)، یادخەر یادیان دەخاتەو بەچەند ئایەتیکی خۆی گەورە و بەخششەکانی هەتا بەردەوام بن لەسەر پاک و بیگەردیان و دلیان

(٥) تەماشای: (الصلاة وحکم تارکها: ١٠٩-١٢٧ ی ابن القيم الجوزیه) بکە

(٦) تەماشای: (زاد المعاد: ٣٦٤/١-٣٣٢)، و (أضواء البيان: ٢٦٨/٨-٣١٠)، و (تفسير القرطبي: ١٨/٩٦-١٢٠)، و (الأحوية النافعة للشيخ الألباني) بکە.

پەيوەست بێت بە يەكترەوه، پاشان ئیسلام لەهەر سالیكددا دوو پوژی بۆيان داناوه كه تێیدا تەماشای ئەو شتە دەكەن كه سوودی بۆيان هەيه بەگشتی و بە هاوبەشی و هۆیه کانی خوشەویستی دووپات دەكەنەوه، جەژنی پەمەزانی بۆيان داناوه كهوا لە دواي ئەو پەرستنه دیت كه لە پەمەزانددا کردوویانه، كه لەو كاتەدا دلّیان پاك بۆتەوه، و پوختەیه بۆ چاكەو ئیشی خێر .

هەروەها جەژنی قوربانی بۆيان داناوه ئا لەو كاتەدا كهوا بەندەكان لە مالى خوا هیمن و ئارامن وه لەو شارە پیروزیان كه نور و پوناکی پیغەمبەرایەتی تیدا بلاوبۆتەوه، وه لە لایەکانی خۆری خوشبەختی تیدا درەوشاوتەوه، ئەوان لەو شوینەدا بەندەى دلسۆزن كهوا هیچ ئیشیك ناکەن ومەبەستیان نییه تەنها ئەوه نەبیت لە خوایان نزیک بکاتەوه و لێی لانه دەن^(٧).

لەبەر ئەمانە هەمووی وام بە باش زانی كهوا نامیلکەیهکی سەرپەخۆ بنووسم لەسەر جەژنی پەمەزان و جەژنی قوربان^(٨) و ئەو حوکمانەى كه پەيوەندی پێیانەوه هەيه .

لەگەڵ ئەو هەموو بەلاو پشت شکاندن و تێك شکاندن و موسیبه تانەى كه ئازاری موسلمانان دەدەن كهوا هۆیه کەى بریتییە لە دوورکەوتنەویان لەو سەرچاوه پوون و پاك و مەنەجە راستەى كه خوای گەوره لە قورئانەكەیدا ئاشکرای کردووه و پیغەمبەریش ﷺ لە ژیان و سوننەتەكەیدا پروونی کردۆتەوه .

بەلام زانینى حوکمه شەریعەکان و بابەتە فیهیهکان هیچ شتیك پرای ناگریت و کاری تی ناکات، بەلکو هانی موسلمانان دەدات لەسەر زانیاری و ئیش کردن و بلاوکردنەوهی خێر و بانگەواز کردن بۆ لای خوای گەوره، وه لەم نامیلکەیهدا پەچاوی ئاسانی و کورتیم کردووه بۆ ئەوهی نامیلکەكه تیگەیشتنی ئاسان بێت و خویندەوهی پەله بێت و، داواکراوی بەباشی گرتبێتە خو و، جی بەجی کردنی حەز لى کراو بێت، وه سوور بووم لەسەر هیئانەوهی راستترین ووتە لە بابەتەكەدا، و خۆم بە دوور گرت لە جیاوازییە مەزەهبیەکان و ووتەى راست و پەسەند کراوم دووپات کردۆتەوه و بە بەلگەوه .

وه ئەگەر پیکابیتم ئەوا بە یارمەتی خوای گەوره بووهو ئەگەر هەلەیشم کردبیت لیخۆشبوون و بەزەیی هەر لە خواوهیه.

لە کۆتاییدا داوا دەکەم لە خوای گەوره یارمەتیم بدات بۆ نیەت پاکى لەم کردەوهیهدا وسوودەکەى هەموو موسلمانان بگریتەوه، هەر خوای گەوره بیسەر و وهلام دەرەوهیه.

نوسینی

أبو الحارث بن علي بن حسن بن علي

(٧) كتاب: (أعياد الإسلام: ٢-٣ للشيخ سليمان علي الجعيري).

(٨) من تەنها نەمنوسیوه لەم بوارەدا بەلکو زۆر لە زانایان لە کۆن وتازەدا لەسەر ئەم بابەتە نوسیویانە لەوانە: (العیدین لابن أبي الدنيا)، و(كتاب العیدین لأحمد بن أبي زاهر)، و(أحكام العیدین لجعفر بن محمد الفریابی)، و(صلاة العیدین للحسین بن إسماعیل الحاملي)، و(تحفة العیدین لعبدالکریم ابن محمد السمعاني).....

(١)

(جەژن)

هەموو پوژیکە کۆبوونەوێهەکی تێدا بیٔ، داتاشراوە (عاد) و (يعود) وەکو بلیی بۆی گەراونەتەو، کۆیه کەیشی (أعياد) ه، ابن الأعرابي دەلیت: جەژن ناوێراوە بە (عيد) چونکە هەموو سالیك بەخوێشی و شادی تازەو دەیتەو و دەگەریتەو^(٩).

(ابن عابدين) دەلیت: جەژن ناوێرا بە (عيد) چونکە خوای گەورە جوێرەها چاکەي هەيه دەگەریتەو بۆ بەندەکانی لە هەموو پوژیکدا لەوانە خواردن لە پاش خوگرتنەو لیی و سەرڤترە و تەواو بوونی حەج و سوپانەوێ سەردان (طواف الزيارة) و گوێشتی قوربانی و شتی تر، چونکە عادت لەمانەدا خوێشی و شادی و بەختەوێ بهخششە^(١٠).

(٢)

پەحمەتی خوای گەورە بۆ ئوممەتی محمد ﷺ بەهەردوو جەژن

عن أنس بن مالك ﷺ قال: كان لأهل الجاهلية يومان يلعبون فيهما فلما قدم النبي ﷺ المدينة قال: (إن لكم يومان تلعبون فيهما وقد أبدلكم الله بهما خيراً منهما يوم الفطر ويوم الأضحى)^(١١).

واتە: لە (أنس) هەو ﷺ فەرموویەتی: پیغەمبەر ﷺ هاتە مەدینە خەلکی دوو پوژیان هەبوو یاریان تێدا دەکرد لەسەر دەمی نەقامی دا^(١٢).

پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: من هاتمە ناوتانەو ئیو دوو پوژتان هەبوو لە نەقامیدا یاریتان تێدا دەکرد خوای گەورە بۆتانی گوێری بە باشتر لەوان ئەویش: جەژنی پەمەزان و جەژنی قوربانە.

(شيخ احمد عبد الرحمن البنا) (پەحمەتی خوای لی بیٔ) دەفەرموویت:

واتە: چونکە جەژنی پەمەزان و قوربان بە دانان و هەلبێژاردنی خوای گەورەیه بۆ دروستکراوەکانی . وە لەبەر ئەوێ لە دواي جی بەجی کردنی دوو کاری گەورە ئیسلامەو دین کە بریتین لە حەج و پوژو کە تییاندا خوای گەورە لە حاجیان و پوژوگران خوێش دەبیٔ، وە پەحمەتی خوای بڵاوەکاتەو

(٩) (لسان العرب: ٣ / ٣١٩).

(١٠) (حاشية ابن عابدين: ٢ / ١٦٥).

وە بزانە براي موسلمانم کە ئەو چەژنەي کە خوای گەورە بۆ موسلمانانی داناوێ ئاشکراو زانراون، کە بابەتی ئەم پەرتوکی بەر دەستتە، بەلام لەم سەردەمدا چەژنەکان بە شیوێهەیک زۆر بوونە کە نزیکە نەتوانیٔ بژمێردین لەهەر وولاتیک لە وولاتە ئیسلامیەکان سەرەپای جگە لەوان، دەبینیت چەژن ساز دەکریت بۆ گومەز و گوێر و ئارامگا و کەس و وولاتان و جگە لەمانە کە خوای گەورە رێگەي پێ نەداو، تا لە هەندیک لە سەرژمێرییەکاندا هاتووێ کە تەنها موسلمانانی هیند سالانە (١٤٤) چەژنیا هەيه، وە تەماشای: (أعياد الإسلام: ٨) بکە بەدەستکارییەو.

(١١) (آخرجه أحمد: ٣ / ١٠٣ - ١٧٨ - ٢٣٥، وأبو داود: ١٣٤، والنسائي: ٣ / ١٧٩، والبغوي: ١٠٩٨، وصححه الشيخ الألباني في: سلسلة الأحاديث الصحيحة: ٢٠٢١).

(١٢) کە نەوڕۆز و میهرەجان بوونە، تەماشای (عون المعبود العظيم آبادي ٣ / ٤٨٥) بکە.

بەسەر ھەموو ئەو دروستكراوانەى كە گۆپرايەلێان ھەيە بۆ فەرمانەكانى خۆى گەورە، بەلام (نەورۆز و مېھرەجان) بە دانان و ھەلبژاردنى كاربەدەستانى ئەو سەردەمە بوو، كە لەو دوو پۆژەدا كات و ئاوەھا گونجاو و چەند تايبەتمەنديەكى تر كە دەپوات و نامینیت.
بۆيە جياوازی لە نیوانیاندا ئاشكرايە بۆ كەسێك كە تى بروانیت^(۱۳).

(۳)

رێگا پێدان بە گۆی گرتن لە دەفنى جاريیە (كیژۆلە)

لەخاتوو عایشەو (خۆى لى پازى بیئت) فەرموویەتى: پیغەمبەر ﷺ ھاتە ژورەو بەلام دوو جاريەى لى بوو گۆرانیان دەگوت^(۱۴) بەسەر (بعاش) دا، پاكشا لەسەر پایەخەكەو پووى وەرگێپراو ئەبو بەكریش ﷺ ھاتە ژورەو و پێى ناخۆش بوو فەرمووى: دەنگى شەیتان لەلای پیغەمبەر! پیغەمبەر ﷺ پووى تێكرد و فەرمووى: (دعهما)، واتە: (وازيان لى بهینە)، وە كاتیك پیغەمبەر ﷺ بى ئاگا بوو چاوم لى تیز كردنەو چوونە دەرەو لە پىوايەتێكى تردا فەرمووى: (يا أبا بكر إن لكل قوم عید وهذا عيدنا)^(۱۵).

واتە: (ئەى ئەبا بەكر ھەموو نەتەوہیەك جەژنیکیان ھەيە ئەمەيش جەژنى ئیمەيە).

(بعاش)^(۱۶) پۆژێكى ناسراو بوو لە پۆژەكانى عەرەب كەتیايدا (أوس) كوشتاریكى زۆرى (خەزرجیان) كردووە، شەرەكە لە نیوانیاندا بەردەوام بوو بۆ ماوەى (۱۲۰) سال ھەتا ئیسلاام ھات، دووجارییەكە ئەو ھەلبەستەى كردوویانە بە گۆرانى لە پێداھەلدان بەسەر شەر و ئازایەتى دا بوو كە یادكردنەوہى یارمەتى دەرە بۆ ئیش و كارى دین .

بەلام گۆرانییەك كە باسى شتى خراپ و پێداھەلدان بیئت بەسەر شتى قەدەغە كراودا و بە ئاشكرا و تەى خراپەى تیدا بیئت، ئەمە دروست نییە و حەرەمە حاشا لە پیغەمبەر ﷺ كە بە ئامادە بوونى ئەو شتیكى خراپ باس بكریت و بى ئاگا بیئت لە بەرھەلستی كردنى .

وہك دەفەرموویت: (ئەمەيش جەژنى ئیمەيە مانای وایە كە دەربرپىنى خوشى و شادى لە جەژنەكاندا دروشمى دینە، وەكو رۆژەكانى تر نییە) .

(ابن حجر) يش (پەحمەتى خۆى لى بیئت) دەفەرموویت: ئەم فەرموودەيە چەند سوودیكى تیدایە، لەوانە دروستیى فراوان كردن لەسەر مال و مندال لە پۆژانى جەژنەكاندا بە جۆرەھا شىواز كە ئارامى دل و پشوو لاشەى تیدا بیئت لە ماندوو بوونى پەرستەكە، وە پشت گۆی خستنى باشتەر .
ھەرەھا سوودى ئەوہى تیدایە كە دەربرپىنى خوشى لە جەژنەكاندا لە دروشمى دینە^(۱۷).

(۱۳) (الفتح الرباني: ۶ / ۱۱۹) .

(۱۴) لە پىوايەتێكى تردا (بەلام گۆرانى بیژنەبوون) تەماشای: (شرح المسلم: ۶ / ۱۸۲) بكە .

(۱۵) البحاري (۹۴۹)، (۹۵۲) و (۹۸۷) و (۲۹۰۷) و (۳۵۳۰) و (۳۹۳۱) و (رواه مسلم: ۸۹۲) .

(۱۶) تەماشای: (النهاية: ۱ / ۱۳۹) ی (ابن الأثير الجزري) بكە .

(۱۷) (فتح الباري: ۲ / ۴۴۳) .

(٤)

خۆ جوان کردن و خۆ پازاندنەوه لە جەژندا

لە (عبد الله كوپرى عومەر) ەو ە (فەرموویەتی: (ئیمامی عومەر رضی اللہ عنہ کراسیکی (جوبەیهکی) هینا بۆ پیڤەمبەر ﷺ کە لە (ئاوریشم) دروست کرا بوو (إستبرق) لە بازار دەفرۆشرا، و فەرمووی: ئەى پیڤەمبەرى خوا ﷺ ئەمە بگرە خۆتى پى برازینەوه بۆ جەژن و پیشوازی کردن لە وەفدەکان، پیڤەمبەر ﷺ پى فەرموو: (إنا هذه لباس من لا خلاق له) .

واتە: (ئەمە پۆشاکى کەسیکە کە هیچ بەشیکی نەبێت لە قیامت) .

ئیمامی عومەر رضی اللہ عنہ مایەوێ تا خوا ویستی لەسەر بوو بمینیتەو، پاشان پیڤەمبەر ﷺ کراسیکی دیبا جى بۆ نارد (واتە لای درێژى و پانیەکەى ئاوریشم بوو) .

ئیمامی عومەریش هینای بۆ لای پیڤەمبەر ﷺ و فەرمووی: ئەى پیڤەمبەرى خوا ﷺ تۆ فەرمووت: (ئەو پۆشاکى کەسیکە کە هیچ بەشیکی نەبێت) واتە لە قیامتدا، ئیستاش خۆت ئەمەت بۆ ناردووم، پیڤەمبەرى خوا ﷺ پى فەرموو: (تبعها أو تصيب بها حاجتك) ^(١٨) .

واتە: (بىفرۆشه یان پیویستی خۆتى پى جى بەجى بکە) .

زانای پایە بەرز (السندی) دەفەرموویت: لەم فەرمودەیهوێ زانراو کە خۆ پازاندنەوه لە پۆژى جەژن دا نەریتیکی دان پیدانراو بوو لە نیوانیاندا وە پیڤەمبەریش ﷺ بەرھەلستی نەکردوو بۆیە زانراو کە ماوێتەو ^(١٩) .

(إبن حجر) دەفەرموویت: (إبن أبي الدنيا) و (البیهقي) بەسەندیکی (صحیح)، بۆمان دەگێرنەو کە عبداللہ ی کورپی عومەر رضی اللہ عنہ لەناو جل و بەرگەکانیدا باشتینیانى لەبەر دەکرد لە جەژنەکاندا ^(٢٠) .

دیسان دەفەرموویت: شیوەى بە بەلگە زانینى حەدیسەکەى ئیمامی عومەر رضی اللہ عنہ لەو پروووەیه کە پیڤەمبەر ﷺ دانى بە خۆ پازاندنەوه بۆ جومعه هینا و بەرھەلستییهکەى کورت کردووە لەسەر لەبەرکردنى وەك ئەو پۆشاکە، چونکە لە ئاوریشم بوو ^(٢١) .

(إبن قدامه) لە (المغني ٢ / ٢٢٨) دا دەفەرموویت: ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەوێ کە خۆ پازاندنەوه لە لایان لەم شوینانەدا ئاشکرا و باو بوو .

(ئیمامی مالک) دەفەرموویت: بیستومە کە زانایان بۆنى خوڤ و شتی جوانیان لە هەموو جەژنیکدا پى خوڤ بوو .

(إبن القيم) لە (زاد المعاد ١ / ٤٤١) دا دەفەرموویت: پیڤەمبەر ﷺ بۆ دەرچوون بۆ هەردوو جەژنەکان لە جوانترین جل و بەرگەکانى لەبەر دەکرد و پۆشاکى هەبوو بۆ هەر دوو جەژن و جومعه لەبەرى

(١٨) البخاري: (٨٨٦) و (٩٤٨) و (٢١٠٤) و (٢٦١٩) و مسلم (٢٠٦٨)

(١٩) حاشية السندی على النسائي: ٣ / ١٨١ .

(٢٠) فتح الباري: ٢ / ٤٣٩ .

(٢١) سەرچاوەى پیشوو: (٢ / ٤٣٤) .

دەکرد، جارێکیشت دوو پۆشاکی (صوفی) سەوزی لەبەر کرد، وە جارێکی تریش جلیکی سووری لەبەر کرد^(٢٢).

بەلام سووریکێ ته‌واو نه‌بوو وەکو هەندی خەلک گومان دەبن، ئەگەر وابوایه ئەوا (بورد) ی پێ نه‌ده‌وترا بەلکو چەند خەتیکێ سووری تێدا بووه وەکو (بورد) ە یەمەنییەکان.

(٥)

دەرچوون بو نوێژگە (مصلی)

له (أبي سعيد الخدري) هوه ﷺ فەرموویەتی: پێغەمبەر ﷺ جەژنی پەمەزان و قوربان دەرەچوو بو نوێژگە (مصلی) یەكەم شت دەستی پێ دەکرد نوێژگە بوو^(٢٣).

زانای پایەبەرز (ابن الحاج المالکی) دەفەرموویت: سوننەتی لەسەر پوێشتوو لە نوێژی جەژنەکاندا ئەوێهە کە لە نوێژگە (مصلی) بکریت، چونکە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموویت: (صلاة في مسجدي هذا أفضل من ألف صلاة فيما سواه إلا المسجد الحرام).

واته: نوێژیک لەم مزگەوتە ی مندا خێری زیاترە لە هەزار نوێژ لە مزگەوتەکانی تردا تەنها مزگەوتی (کەعبە) نه‌بیّت^(٢٤).

لەگەڵ ئەم هەموو خێرە زۆرەدا نوێژی جەژنەکانی لە نوێژگە (مصلی) دەکرد^(٢٥).

زانای پایەبەرز (ابن قدامة المقدسي) دەفەرموویت: سوننەت وایه کە نوێژی جەژن لە نوێژگە (مصلی) دابکریت فەرمانی بە ئیمامی عەلیش ﷺ بەم شیوێه کردوو، وە (ئیمامی ئەوزاعی) وای بەباش زانیوه هەرودها- أصحاب الرأي^(٢٦) بەهەمان شیوه، ئەمە ووتە (ابن المنذر) یشه^(٢٧).

و هەر کەسێک نه‌یتوانی دەرچیت بو نوێژگە (مصلی) لەبەر نه‌خوشی یان گەورەیی تەمەن، نوێژی لە مزگەوتدا کرد ئەوا هیچی لەسەر نی یه إن شاء الله (المغني ٢/٢٣٠).

و ه لێرەدا ئاگادارکردنەوێهە کە پێویستە باس بکریت ئەویش ئەوێهە کە ئامانج لە نوێژکردن لە نوێژگە (مصلی) ئەوێهە کە موسلمانان لەیه کە شوین کۆببنه‌وه بەگەورەیی بەلام ئەوێهە ئەمرو ئیمە دەیبینن لەزۆربە ی وولاتاندا کەچەند نوێژگە (مصلی) یه کە هەیه ئەگەر چی پێویستیش نه‌کات ئەمەیش شتیکی زانایان ووتووین (مکروهه)^(٢٨)، نه‌ک هەر ئەوێهەیش بەلکو هەندی لە نوێژگە (مصلی) کان بوونه‌ته مینبەری حیزبایه‌تی بو پارچه پارچه کردنی ووشە ی موسلمانان (لا حول ولا قوة الا بالله).

(٢٢) ته‌ماشای: (السلسلة الصحيحة: ١٢٧٩) بکه.

(٢٣) (البخاري: ٩٥٦) و (مسلم: ٨٨٩) و (النسائي: ١٨٧/٣).

(٢٤) (البخاري: ١١٩٠) و (مسلم: ١٣٩٤).

(٢٥) (المدخل: ٢٨٣/٢).

(٢٦) واته: ئەو زانایانە کە هەدیسیان پێ نه‌گەشتوو و بەرە ئی خۆیان ئیشیان کردوو وەکو (قوتابخانە ی کوفه) و نه‌هەیه کان.

(٢٧) (المغني: ٢٣٠/٢).

(٢٨) (نهاية المحتاج: ٣٧٥/٢) للملي.

(٦)

رۆیشتن و گەرانەوه لە نوێژگە (المصلی)

لە (جابری کوپی عبدالله) هەو رضی اللہ عنہ فەرموویەتی پیغمبەر ﷺ ئەگەر پوژی جەژن بواوە پێگاکە دەگوێ (٢٩).

زانایەکی پایە بەرز (ابن القيم الجوزية) دەرئەوێت: پیغمبەر ﷺ پێگاکەکی جیاوازی دەرگرتە بەر لە جەژنی پەرمەزانداندا لە پێگاکەکەو دەروێشت و لە پێگاکەکی ترهه دەهاتەوه، و تراوه: بۆ ئەوێ سەلام لە خەلکی هەردوو پێگاکە بکات، وە تراوه: بۆ ئەوێ خەلکی هەردوو پێگاکە توشی بەرکەتی ببێت، وە تراوه بۆ ئەوێ هەرکەسێک پێویستی پێی بوو پێویستییهکە بۆ جی بەجی بکات، وە و تراوه: کە ئەمە راستترینیانە لەبەر هەموو ئەم شتانه بووه، وە لەبەر چەند دانایییهکی تر کە هیچ ئیشیکێ پیغمبەر ﷺ بێ دانایی نەبووه (٣٠).

(ئیمامی نەوێ) (پەحمەتی خۆی لێ بێت) لە پاش ئەوێ ئەم چەند شتە سەرەو باس دەکات دەرئەوێت:

ئەگەر هۆیکەشی نەزانراو بێ سوننەتە شوینی بکەوین بەیەك جاری، خۆی گەرە باشتر دەزانیت (٣١).
دوو ئاگادار کردنەوه:

یەكەم: (ئیمامی البغوي) لە (الشرح السنة ٤ / ٣٠٢ - ٣٠٣) دەرئەوێت: سوننەتە کە خەلکی بەیانی زوو بجیت بۆ نوێژگە (مصلی) پاش ئەوێ نوێژی بەیانی دەکات بۆ ئەوێ هەر کەس شوینی خۆی بگریت، واللہ اکبر بکەن وەدەرچوونی ئیمامیش لە کاتی نوێژدا دەبێت .
دووهم: (ئیمامی الترمذی) (٥٣٠) وە (ابن ماجة) (١٦١) لە (عەلی) هەو ﷺ بۆمان دەگێرنەوه کە فەرموویەتی: (سوننەتە بە پی بجیت بۆ نوێژی جەژن) (٣٢).

(٧)

الله اکبر کردن له هەردوو (جەژندا)

خۆی گەرە دەرئەوێت:

﴿وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [البقرة: ١٨٥] .

واتە: (ئەو کەسانە کە لە پەرمەزانداندا بە پوژوو نەبوونە بە هۆی نەخۆشی یان سەفەر کردن با لە پاش پەرمەزان بە پوژوو بین تا مانگەکە تەواو دەکەن و پاداشتی تەواو وەربگرن، وە خۆی خۆیان بەگەرە بزانی بەوێ پوژووی بۆ بگرن و یادی بکەنەوه، چونکە پێنمونیتانی کردووه، بەلکو سوپاس و ستایشی خوا بکەن) .

(٢٩) (البخاري: ٩٨٦) .

(٣٠) (زاد المعاد: ١ / ٤٤٩)، وانظر كلام الإمام البغوي في: (شرح السنة: ٤ / ٣١٤) .

(٣١) (روضة المحبين: ٢ / ٧٧) .

(٣٢) (وحسنه الشيخ الألباني في: صحيح سنن الترمذي: ١ / ١٦٤) .

وہ جیگیر بووہ کہ پیغمبەر ﷺ (جەژنی ڕەمەزان دەر دەچوو اللہ ئەکبەری دەکرد ھەتا دەگەشتە نوێژگە (مصلی) وە ھەتا نوێژی تەواو دەکرد، کہ نوێژی تەواو بکردایە اللہ اکبری نەدەکرد^(۳۳) .

زانای فەرمودەناس (الألبانی) (پەحمەتی خۆی لی بیئت) دەفەر موویت: لەم فەرمودەیدەدا بەلگەی دروستی ئێوەی تێدایە کہ موسلمانان کردوویانە لە بەناشکرا و تنی اللہ اکبر لە ڕیگادا بۆ نوێژگە (المصلی) ھەرچەندە زۆربەی خەلکی ئەم سوننەتەیان بەسوک گرتووہ تا وای لێھاتووہ نزیکە نەمیئێ، وە ئێوەی کەباش بیئت لیڤەدا یادێ بخەینەوہ ئێوەیە کہ بەناشکرا و تنی - اللہ اکبر - دروست نییە بۆی کۆبیتەوہ و بەیەک دەنگ بیلیت ھەر وەکو چۆن ھەندێ لەخەلکی دەیکەن، ھەر وەھا ھەموو زیکرێک دروست بیئت دەنگ بەرز بکەیتەوہ تیایدا یان دروست نەبیئت، دروست نییە کۆبیتەوہ بە کۆمەڵ بیلیت، بە لەم شتە بەئاگا یین و ھەمیشە لە پیش چاوی خۆمانی دابنێن کہ باشتەین ڕیگا و ڕینمایی (ڕینمایی پیغمبەر ﷺ)^(۳۴) .

وہ ڕەسپار کرا لە (شیخ الاسلام) (ابن تیمیہ) (پەحمەتی خۆی لی بیئت) دەر بارە ی کاتی اللہ اکبر لە جەژنەکاندا فەر مووی: سوپاس بۆ خوا، ڕاستترین ووتە لە اللہ اکبر کردن دا کہ زۆربەی زانایانی پیشین و تیگەشتوانی لە ھاوہلان ﷺ و پیشەوایانی لەسەر بیئت لە فەجری ڕۆژی عەرەفە تا کۆتایی (ایام التشریق) لە پاش ھەموو نوێژیک وە دروستە بۆ ھەموو کەسیک بە ناشکرا اللہ اکبر بلێت لە کاتی دەرچون بۆ جەژن ئێویش بەرێککەوتنی ھەر چوار زاناکە^(۳۵) .

منیش دەلیم: کە دەفەر موویت (پاش ھەموو نوێژیک) بەتایبەتی ھیچ بەلگەیەکی لەسەر نییە، ئێوەی ڕاست بیئت لە ھەموو کاتیک دا بەبێ تاییبەت کردنی بەکاتیکی دیاری کراوہوہ بەلگەیش لەسەر ئەمە (ئیمامی البخاری) لە کتیی (العیدین من صحیحہ (۲ / ۶۱) دەفەر موویت: (باب التکبیر أیام المنی، وإذا غدا الى عرفة) .

ئیمامی عومەر ﷺ لە خانووەکی خۆی لە مینا اللہ اکبری دەکرد خەلکی مزگەوتەکە گۆی یان لە دەنگی دەبوو ئەوانیش اللہ اکبری دەکرد وە خەلکی بازاریش اللہ اکبری دەکرد ھەتا (منی) دەھەژایەوہ لە اللہ اکبر کردندا .

وہ (عبد اللہ کوپی عومەر) یش ﷺ لە (منی) اللہ اکبری دەکرد ئەو پۆژانە وە پاش نوێژەکانیش، وە لەسەر جیگاکە ی وە لەناو دەوارەکی، وە لە دانیشتن و پۆیشتن و لە ھەموو ئەو پۆژانەدا . وە (ھەیمونە) ی دایکی موسلمانان (خۆی لی رازی بیئت) لە جەژنی قورباندا اللہ اکبری دەکرد، وە ئافەرەتانیش لە دوا (أبانی کوپی عثمان) و (عومەری کوپی عبدالعزیز) ھوہ ﷺ اللہ اکبری دەکرد شەوانی (التشریق)^(۳۶) لەگەڵ پیاواندا لە مزگەوت .

(۳۳) (رواہ ابن أبي شیبہ فی: المصنف، والحاملي فی: کتاب صلاة العیدین، بإسناد صحیح لکنہ مرسل، لکن له شواهد يتقوى بها) تەماشای: (السلسلة الصحيحة: ۱۷۰) بکە .

(۳۴) (سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۱ / ۱۲۱) وللشيخ العلامة حمود التويجري (رحمه الله) رسالة مفردة في إنكار هذا التكبير الجماعي، وهي مطبوعة..

(۳۵) (مجموع الفتاوى: ۲۴ / ۲۲۰) وە تەماشای: (سبل السلام: ۲ / ۷۱ - ۷۲) بکە .

(۳۶) واتە: پۆژانی ۱۱، ۱۲، ۱۳، مانگی ذي الحجة (دووھەم و سێھەم و چوارەم ڕۆژی جەژنی قوربان) وە بۆیە پێی دەوترێت (التشریق) چونکە خەلکی گۆشتیان ھەڵدەگرت لە بەر خۆر .

وه (عبد الله كورپى عومەر) ﷺ كه بهیانی بچوویه بۆ نویژ له جهژنی رهمهزان و قورباندا به ئاشکرا به دهنگی بهرز (الله أكبر) ی دهکرد ههتا دهگهیشته نویژگه (مصلی) پاشان الله أكبری دهکرد ههتا ئیمام دههات^(۳۷).

وه ئهوهی من بزانی ههچ فهرمودهیهکی راست له پیغه مبهروه ﷺ نههاتوو دهبارهی چۆنییه تی الله أكبر کردن به لکو له ههندی هاوه لانهوه ﷺ هاتوو: (عبد الله كورپى مهسعود) دهیغه رموو: (الله أكبر الله أكبر، لا إله إلا الله، والله أكبر الله أكبر والله الحمد)^(۳۸).

وه (عبد الله كورپى عهباس) ﷺ دهیغه رموو: (الله أكبر الله أكبر، الله أكبر والله الحمد، الله أكبر وأجل، الله أكبر على ما هانا)^(۳۹).

(البیهقی) به سه نه دیکی (صحیح) له (السنن الکبری) (۳ / ۳۱۶) له (سهلمانی خهیر) وه ﷺ بۆمان دهیگیریتته وه كه فهرموویه تی: الله أكبر بکه، الله أكبر، الله أكبر کبیرا .

زۆربهی زۆری خه لکی پیچه وانهی ئهم ذیکرانه دهکه نه که له پیشینه کانه وه هاتوو، زیادی دهکه نه وشتی تر داده یێن که ههچ بنچینیکی نییه .

(ابن حجر) (رهمه تی خوای لی بیئت) له (فتح الباری) (۲ / ۵۳۶) ده فهرموویت: (چه نه شتی که له کاته دا دروست کراوه كه زیاده وه ههچ بنچینهیه کی نییه) .

(۸)

چ کاتی که دهخویتی له ههردوو جهژندا

له (انس) ﷺ ده فهرموویت: پیغه مبهر ﷺ له جهژنی رهمهزاندا دهرنه دهچوو ههتا چه نه دهکه خورمایه کی دهخوارد^(۴۰).

ئیمامی (المهلب) ده فهرموویت:

حیکمه ت له خواردندا پیش نویژ ئه وهیه ههتا گومان به ریک گومان نه بات له بهرده وامی پوژوو گرتن ههتا نویژی جهژن دهکریت، پیغه مبهر ﷺ ریگای ئهم گومان بردنه ی گرت^(۴۱).

له (بورهید) وه ﷺ فهرموویه تی:

پیغه مبهر ﷺ دهرنه دهچوو بۆ نویژی جهژنی رهمهزان ههتا شتیکی نه خواردایا، وه جهژنی قوربان ههچیه نه دهخوارد ههتا نه گه رایه ته وه پاشان له قوربانیه که ی خوی دهخوارد^(۴۲).

زانای پایه بهرز (ابن قیم) ده فهرموویت:

(۳۷) الدار قطنی وابن أبي شيبة وغيرهم بسند صحيح . ته ماشای: (إرواء الغلیل: ۶۵۰) بکه .

(۳۸) (ابن أبي شيبة: ۲ / ۱۶۸) به سه نه دیکی (صحیح) .

(۳۹) البیهقی: ۳ / ۳۱۵) به سه نه دیکی (صحیح) .

(۴۰) (البخاری: ۹۵۳) و (الترمذی: ۵۴۳) و (ابن ماجه: ۱۷۵۴).

(۴۱) (فتح الباری: ۲ / ۴۴۷) .

(۴۲) (الترمذی: ۵۴۲) و (ابن ماجه: ۱۷۵۶) و (الدارمی: ۱ / ۳۷۵) و (أحمد: ۵ / ۳۵۲) سه نه ده که ی (حسن) ه .

بەلام لە جەژنی قوربان پێغەمبەر ﷺ هیچی نەدەخوارد هەتا لە نوێژگە (مصلی) نەگەراییەتەو وە لە قوربانییەکی خۆی دەخواد^(٤٣).

زانای پایە بەرز (الشوکانی)^(٤٤) دەفەرمویت:

حیکمەت لە دواخستنی خواردن لە جەژنی قورباندا ئەوێ، ئەو پۆژە قوربانی کردن و خواردنی تێدا پێگە پێدراوە کە خواردنی خۆی لە قوربانییەکی خۆی بیت.

(ئێبن قدامە) وای فەرموو^(٤٥).

(الزین بن المُنیر) دەفەرمویت^(٤٦):

خواردنی پێغەمبەر ﷺ لە هەردوو جەژن لە کاتی دروستی خۆیدا بوو بۆ دەرکردنی خیری تایبەتی پی یانەو، بەدەرکردنی سەرقتە پێش هاتن بۆ نوێژی جەژنی پەمەزان و دەرکردنی قوربانی لە پاش نوێژی جەژنی قوربان لە دوا سەرپرینی.

(٩)

خۆشوشتن پێش جەژن

لە (نافع) وە (عبد الله کوری عومەر) ﷺ لە جەژنی پەمەزان خۆی دەشوشتن پێش ئەوێ بچیت بۆ نوێژگە (مصلی)^(٤٧).

(سعیدی کوری المسیب) دەفەرمویت:

سوننەتی جەژنی پەمەزان سێ شتە: بە پی پڕویت بۆ نوێژگە (مصلی) و خواردن پێش دەرچوون و خۆشوشتن^(٤٨).

دەلیم: لەوانە مەبەستی سوننەتی هاوێلان ﷺ بیت، واتە پێگاو پێنمایی ئەوان، ئەگەر نا هیچ لەم بارەیهو لە پێغەمبەرەو ﷺ جیگیر نەبوو.

(ابن قدامة) دەفەرمویت:

سوننەتە خۆبشۆردریت بۆ جەژن، وە (عبدالله ی کوری عومەر) ﷺ لە جەژنی پەمەزان خۆی دەشوشتن و، وە (عەلی) یشەو ﷺ گێردراوێتەو.

و (علقمة) و (عروە) و (عطاء) و (النخعي) و (الشعبي) و (قتاده) و (ابو الزناد) و (مالك) و (الشافعي) و (ابن المنذر) ﷺ وایان ووتوو^(٤٩).

ئەوێ لە پێغەمبەرەو ﷺ گێردراوێتەو لەم بارەیهو ضعیفە^(٥٠).

(٤٣) زاد المعاد (٤٤١/١).

(٤٤) (نیل الأوطار: ٣ / ٣٥٧).

(٤٥) وانظر: (المغني: ٣٧١/٢).

(٤٦) تماشای: (فتح الباري: ٢ / ٤٤٨) بکە.

(٤٧) (مالك: ١ / ١٧٧) و (الشافعي: ٧٣) و (عبد الرزاق: ٥٧٥٤) سەنەدەکیشی (صحیح) ٥.

(٤٨) (الفریابی: ١٢٧ / ٢٠١) بەسەندێکی صحیح، هەروەکو چۆن لە (إرواء الغلیل) (٢ / ١٠٤) هاتوو.

(٤٩) (المغني: ٣٧٠/٢).

(٥٠) فی: (سنن ابن ماجة: ١٣١٥) و فی إسناده جُبارة بن المُغَلِّس وشيخه وهما ضعيفان، ورواه أيضا في (١٣١٦) وفيه يوسف بن خالد السَّمْعِي، كذبه غير واحد.

(١٠)

ئایا پێش و پاشی نوێژی جهژن نوێژی تر ههیه؟

له (عبداللهی کوپی عهباس) هوه رحمه الله (پێغه مبهه رحمه الله) جهژنی پهمهزان دوو پکاتی کرد نه له پێش و نه له پاشی نوێژی تری نه کرد ^(٥١).

(ابن القيم) (پهحمهتی خوای لی بیئت) دهفه رموویت ^(٥٢):

نه پێغه مبهه رحمه الله نه هاوه لان رحمه الله نوێژیان نه ئه کرد که بگه یشتنایه ته نوێژگه (مصلی) نه له پێش و نه له پاش نوێژی جهژن.

(ابن حجر) (پهحمهتی خوای لی بیئت) دهفه رموویت ^(٥٣):

دهست که وتوو سه ره ئه نجام ئه وهیه که نوێژی جهژن هیچ سوننه تیک نه له پێش و نه له پاش جیگیر نه بووه، به پێچه وانه ی که سیکه وه که قیاسی دهکات له سه ره جومعه ^(٥٤).

(١١)

حوکمی نوێژی ههردوو جهژن

(شیخ الاسلام) (ابن تیمیه) دهفه رموویت: له بهر ئه مه ئیمه ئه مه مان به راست داناوه که نوێژی جهژن فه رزی عهینه، وه کو وته ی (ابو حه نیفه) ^(٥٥) وجگه له ویش، وه یه کیکه له وته کانی (شافعی) و یه کیکه له دوو وته ی مه زه به ی (احمد).

وه وته ی که سیک که بلی نوێژی جهژن (واجب) نییه، له وه پیری دووری دایه، چونکه نوێژی جهژن له گه وه ره ترین دروشمه کانی ئیسلامه و خه لکی بو ی کو ده بنه وه زیاتر له جومعه، وه الله اکبری تی دا دانراوه، وه وته ی که سیک که بلیت فه رزی کیفایه یه ریک نییه و دانه مه زری ^(٥٦).

ئیمامی (الشوکانی) له (السیل الجرار) (٣١٥/١) ^(٥٧) دهفه رموویت: بزانه پێغه مبهه رحمه الله به رده وام ئه م نوێژه ی کردوو له جهژنه کاند، وه وازی لی نه هی ناوه له جهژنیک له جهژنه کاند، وه فه رمانی به خه لکی کردوو که ده رچن بو نوێژ کردن هه تا فه رمانی کردوو به ده رچوونی ئا فره تانی بالغ بوو، و ئه و ئا فره تانه ی که له ژووری خویانن و ئا فره تانی هه یزار.

(٥١) (البخاري: ٩٨٩) و (الترمذي: ٥٣٧) و (النسائي: ١٩٣/٣) و (ابن ماجة: ١٢٩١).

(٥٢) (زاد المعاد: ٤٤٣/٢).

(٥٣) (فتح الباري: ٤٧٦/٢).

(٥٤) (شرح السنة: ٣١٦/٤-٣١٧).

(٥٥) انظر: حاشية ابن عابدين: ١٦٦/٢ - فما بعد.

(٥٦) (مجموع الفتاوى: ١٦١/٢٣).

(٥٧) وعنه صديق حسن خان في: الموعظة الحسنة: ٤٢-٤٣.

بەلام فەرمانی بە ئافەرەتانی حەیزدار کردوووە کە نوێژ نەکەن بەلام ئامادەیی خێرو دوعای موسلمانان بێن تەنەت فەرمانی کردوووە بەو ئافەرەتانی کە عەبايان نییە (جلباب) لەیەکیکی تر وەری بگرن و ئامادەیی نوێژەکە بێن^(۵۸).

ئەمە هەموو بەلگەییە لەسەر ئەوێ کە ئەم نوێژە (واجب) و فەرزی عەینە نەک فەرزی کیفایە، فەرمان کردنی بەدەرچوون بوو نوێژ واپیویست دەکات کە فەرمان کردنە بە نوێژیشت بوو کە سێک کە عوزری نەبێت، بەمانای ووتەکە چونکە دەرچوون بوو نوێژ ھۆیەکە بوو نوێژ کردن، وەواجب بوونی ھۆیەکە واپیویست دەکات ئامانجەکیشت واجب بێت (ئەوێ لەپیناوی دەرەچیت کە نوێژەکیە)، وەپیاو شایاترە لە ئافەرەت بەم حوکمە کە نوێژی جەژن واجب بێت لەسەریان.

پاشان (رەحمەتی خۆی ئی بێت) دەفەرموویت: وەبەلکە تر لەسەر واجب بوونی نوێژی جەژن ئەوێ کە نوێژی جومعە لادەبات ئەگەر جەژن و جومعە بکەن یەک پۆژەو^(۵۹) چونکە ئەگەر شتیک واجب نەبێت واجب لانا بات . وەجیگر بوو کە پیغەمبەر ﷺ بەردەوام نوێژی جەژنی بەجەماعەت کردوووە لەو پۆژەیی پیویست کرا هەتا کۆچی دوايي کرد.

لەگەڵ ئەمەیشدا فەرمانی بەخەلکی کردوووە کە دەرچن بوو نوێژی جەژن^(۶۰) .
زانامان (الألبانی) لە (تمام المنّة) (۳۴۴) پاش ئەوێ حەدییسی (أم عطية) دەهینیتەووە دەفەرموویت:

(ئەم شتەیی باسکراوە بەلگەییە لەسەر واجب بوونی نوێژی جەژن، وە ئەگەر دەرچوون بوو نوێژی جەژن واجب بێت ئەو شایاترە کە نوێژەکە واجبە) .

هەروەکو چۆن ناشاردریتەووە ئەوێ حەق بێت ئەوێ کە واجب بێت نەک تەنەت سوننەت .

(۱۲)

کاتی نوێژی جەژن

لە (عبدالله ی کوری بۇسری) ھاوێلی پیغەمبەر ﷺ کاتی کە دەرەچوو لەگەڵ خەلکدا بوو جەژنی رەمەزان یان بوو جەژنی قوربان، ئینکاری دواکەوتنی ئیمامی کردوووە و فەرموویەتی: ئیمە لەم کاتەدا لە نوێژ دەبووینەووە، واتە کاتی نوێژی سوننەت^(۶۱) . ئەگەر کاتی کەراھەتی نوێژ بەسەر بچوايە .
ئەم فەرموودەییە راستترین^(۶۲) فەرموودەییە لەباسی کاتی نوێژی جەژندا جگە لەمە شتی تر دەگیریتەووە بەلام لە پرووی سەنەدەووە جیگیر نابێت .

(۵۸) البخاری (۳۲۴) و (۳۵۱) و (۹۷۱) و (۹۷۴) و (۹۸۰) و (۹۸۱) و (۱۶۵۲)، و (مسلم: ۸۹۰) من حدیث أم عطية (رضي الله عنها).

(۵۹) هەروەکە چۆن لە حە دیشی ابو هوریرە دا ﷺ ھاوێ: کاتێک جەژن و جومعە کەوتنە یەک پۆژەووە پیغەمبەر ﷺ فەرمووی:

(اجتمع في يومكم هذا عيدان، فمن شاء أجزأه من الجمعة، وإنا مجمعون).

واتە: (لەم پۆژەدا دوو جەژن کۆبوونەتەووە هەرکە سێک وویستی ئی بێت نوێژی جەژنی بەسەر لەجیاتی جومعەیی، وە ئیمە نوێژی جومعە دەکەین) (رواه أبو داود: ۱۰۷۳) و (ابن ماجه: ۱۳۱۱) و سندە حسن، وانظر: (المغني: ۳۵۸/۲)، و (مجموع الفتاوى: ۲۱۲/۲۴).

(۶۰) تەماشای: (نیل الأوطار: ۳ / ۳۸۲ - ۳۸۳) و (الروضة الندية: ۱ / ۱۴۲) بکە .

(۶۱) تەماشای: (فتح الباري: ۲ / ۴۵۷) و (النهاية: ۲ / ۱۳۳) بکە .

(۶۲) (علقه البخاري في: صحيحه: ۴۵۶/۲)، و (وصله أبو داود: ۱۱۳۵، وابن ماجه: ۱۳۱۷، والحاکم: ۲۹۵/۱، والبيهقي: ۲۸۲/۳) وإسناده صحيح.

(ابن قیم) دەفەر موویت: پیغەمبەر ﷺ نوێژی جەژنی پەرمەزانی دواوە خست و نوێژی جەژنی قوربانی پیش دەخست و بەپەله دەیکرد، (ابن عومەر) ﷺ لەگەڵ توندی شوینکەوتنی بۆ سوننەت دەرئەچوو بۆ نوێژ هەتا خۆر هەڵنەهاتایە^(۶۳).

(صدیق حسن خان) دەفەر موویت: کاتی نوێژی هەردوو جەژن پاش بەرزبۆنەوێ خۆر بەقەد پمیک هەتا خۆر لار دەبیتهو (الزوال) زانیانیشت یەك دەنگن لەسەر سوود وەرگرتن لە فەرموودەكە هەرچەندە فەرموودە و نابیت بە بەلگە، بەلام كۆتایی كاتەكە ی لاریبۆنەوێ خۆر^(۶۴).

(أبو بكر الجزائري) دەفەر موویت: کاتی نوێژی هەردوو جەژن: لەبەرز بۆنەوێ خۆر بەقەد (پمیک) هەتا لار بۆنەوێ خۆر، باشتەر وایە نوێژی جەژنی قوربان لەسەرەتای کاتەكەو بەكریت تا خەلكی بتوانن قوربانی خۆیان بكەن، وەنوێژی جەژنی پەرمەزان دوا بخریت تاخەلكی بتوانن سەرفترە ی خۆیان دەر بكەن^(۶۵).

ئاگادارکردنەوێهەك

ئەگەر لەكاتیكی درەنگدا زانرا كە جەژنە ئەوا نوێژی جەژن لەپۆژی دوایدا دەكریت (ابو داود) (۱۵۷) و (النسائی) (۱۸۰/۳) و (ابن ماجه) (۱۶۵۳) بەسەندێكی (صحيح) بۆمان دەگێڕنەو (ئەبى عەمەیری كۆری ئەنەس) وە لەچەند مامیكیەو كەهاوێ پیغەمبەر ﷺ بۆن، شایەتیان داو كەئەوان دوینی (مانگی یەك شەوێ شەوال) یان بینو، پیغەمبەر ﷺ فەرمانی پێیان كرد كە پۆژو بشكینن و ئەگەر بەیانی هەستن بۆ نوێژگە (مصلی) بۆ نوێژی جەژن.

(۱۳)

بانگ وقامەت نییە لە نوێژی هەردوو جەژندا

لە (جابرى كۆری سەمورە) وە ﷺ دەفەر موویت: نوێژم كرد لەگەڵ پیغەمبەری خوا ﷺ هەردوو جەژن زیاتر لەجاریك و دووجار بەبى بانگ وقامەت^(۶۶). (ابن عباس و جابر) ﷺ: فەرموویانە: لەجەژنی پەرمەزان و قورباندا بانگ نەدەدرا^(۶۷).

(ابن القيم) دەفەر موویت: پیغەمبەر ﷺ ئەگەر بگەیشتايتە نوێژگە (مصلی) نوێژی دەكرد بەبى بانگ وقامەت، وەنەیشوو تراو (الصلاة جامعة) سوننەت وایە هیچ لەمانە نەوتريت^(۶۸). ئیمامى (صنعانى) قسە لەسەر ئەم فەرمودەیه دەكات و دەفەر موویت: ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەوێ ئەمانە دروست نین لەجەژندا و بیدەن^(۶۹).

(۶۳) (زاد المعاد: ۱ / ۴۴۲).

(۶۴) (الموعظة الحسنة: ۴۳ / ۴۴).

(۶۵) (منهاج المسلم: ۲۷۸).

(۶۶) (رواه مسلم: ۸۸۷) و (ابوداود: ۱۱۴۸) و (الترمذی: ۳۲۵).

(۶۷) (البخاری: ۹۶۰)، و (مسلم: ۸۸۶).

(۶۸) (زاد المعاد: ۱ / ۴۴۲).

(۶۹) (سبل السلام: ۶۷/۲).

(۱۴)

چونیتی نوێژی جهژن

یه کهم: - دوو پکاته، له بهر پیاویه تی ئیمامی (عمر) رضی اللہ عنہ: نوێژی سهفه ر دوو پکاته و نوێژی قوربان دوو پکاته و نوێژی جهژنی پهمه زان دوو پکاته، تهواون به بی کورت کردنه وه له سه ر زمانی محمد صلی اللہ علیہ وسلم ^(۷۰).

دووهم: - یه کهم پکات دهست پی دهکریت وهکو هه موو نوێژه کان به الله اکبر (تکبیره الإحرام) پاشان ههوت الله اکبر (تکبیره) ی تییدا دهکریت، له پکاتی دووه میشدا پینچ (تکبیره) ی تییدا دهکریت جگه له (تکبیره) ی ده رچوون بو پکوع وسجود وهه لسانه وه .

له خاتوو عایشه وه (خوای لی رازی بیّت) که پیغه مبه ر رضی اللہ عنہ له نوێژی جهژنی پهمه زان و قوربان ههوت (تکبیره) ی کردوه له پکاتی یه کهم و له پکاتی دووه م پینچ (تکبیره) ی ده کرد جگه له (تکبیره) کانی تر ^(۷۱).

ئیمامی (البغوی) دهفه رموویت: ئەمه ووتهی زۆریه ی زانایانه له سه حابه و پاش ئه وان رضی اللہ عنہ که له پکاتی یه کهم ههوت (تکبیره) جگه له (تکبیره) ی دهست کردن به نوێژ، وه له پکاتی دووه م پینچ (تکبیره) جگه له (تکبیره) ی هه ستانی پیش خویندنی فاتحه ئەمه گیر دراوه ته وه له (ئه بوبکرو عمرو علی رضی اللہ عنہ) ^(۷۲).

سی یه م: - به (سه حیحی) نه هاتوه له پیغه مبه روه رضی اللہ عنہ که وا دهست به رز بکاته وه له گه ل (تکبیره) کانی جهژن ^(۷۳)، به لام (ثین القیم) دهفه رموویت: (ابن عمر) رضی اللہ عنہ له گه ل زور به دوا گه رانی بو سوننه ت دهستی به رز ده کرده وه له گه ل هه موو (تکبیره) یه کدا ^(۷۴).

منیش ده لیم: باشتین رینمایی، رینمایه وهیدایه تی پیغه مبه ر رضی اللہ عنہ.

ماموستامان (الألبانی) له (تمام المنه ۳۴۸) دهفه رموویت: له گه ل ئه وه ی له (عومه ر) و کو په که یه وه رضی اللہ عنہ گیر دراوه ته وه ئەمه ناکات به سوننه ت به تاییه تی که پیاویه تی هه ردووکیان لی راده (صحیح) نی یه .
پیاویه تی (عومه ر رضی اللہ عنہ) (البیهقی) ده گیر پیت ته وه به سه ندیکی (ضعیف) (لاوان) پیاویه تی کو په که ی رضی اللہ عنہ هیشتا نه م دوزیوه ته وه وله سه ری رانه وه ستاوم .

(۷۰) (النسائی: ۱۸۳/۳) و (البیهقی: ۲۰۰/۳) و (أحمد: ۳۷/۱) و (الطحاوی فی: شرح معانی الآثار: ۴۲۱/۱) و سنده صحیح.

(۷۱) (أبوداود: ۱۱۵۰) و (ابن ماجه: ۱۲۸۰) و (أحمد: ۷۰/۶) و (البیهقی: ۲۸۷/۳) و إسناده صحیح.

ئاگادار کردنه وهیه ک

سوننه ت وایه له (تکبیره) دا پیش خویندنی فاتحه بیّت، هه روه کو چۆن له وهفه رموده یه دا هاتوه که (أبو داود: ۱۱۵۲)، و (ابن ماجه: ۱۲۷۸)، و (أحمد: ۱۸۰/۲) ده گیر نه وه له (عمری کو ری شوعیب له باوکی یه وه له با پیری یه وه دهفه رموویت: پیغه مبه ر رضی اللہ عنہ له نوێژی جهژن ههوت (تکبیره) ی کرد له پکاتی یه کهم پاشان فاتحه ی خویند پاشان الله اکبری کردو چوه پکوع پاشان چوه سجود پاشان هه ستایه وه و پینچ (تکبیره) ی کرد پاشان فاتحه ی خویند و الله اکبری کردو چوه پکوع و پاشان چوه سجود. که ئەمه فه رموده یه کی (حسن) ه، وه ته ماشای: (إرواء الغلیل: ۱۰۸/۳-۱۱۲) بکه.

وه پیچه وانه ی ئەمه راست و دروست نییه، هه روه کو چۆن زانای پایه به رز ابن القیم له: (زاد المعاد: ۴۳/۱-۴۴) روونی کردو ته وه.

(۷۲) (شرح السنة: ۳۰۹/۴) وه ته ماشای: (مجموع الفتاوی: ۲۴-۲۲۱) بکه.

(۷۳) انظر لزاما: (إرواء الغلیل: ۱۱۲/۳-۱۱۴).

(۷۴) (زاد المعاد: ۴۴/۱) .

ههروهه ماموستامان له (أحكام الجنائز ۱۴۸) دهرباره ی شتیك كه نزیكه لهه حوكمه وه دهفهرموویت: ههركه سیك واگومان دهبات كه (عبدالله ی كوری عومهر) ﷺ ئەم شته ی نه كرده وه له خویه وه به لكو له پیغه مبهری ﷺ وهرگرتوو بو ی ههیه دهستی بهرز بكاته وه .

چوارهم: - به (صه حیج) ی نه هاتوو له پیغه مبهره وه ﷺ نكریكي دیاری كراو له نیوان (تكبیره) كانی جهژن به لام جیگیر بوو به سه ندیكي (باش) له پریوایه تی (البیهقی) (۲/۲۹۱) له (عبدالله ی كوری مسعود) وه ﷺ كهوا دهرباره ی نویژی جهژن فهرموویه تی: له نیوان ههردوو (تكبیره) یه كدا همدو سوپاس و ستایشی خوی تی دایه .

(ابن القيم) دهفهرموویت: پیغه مبهر ﷺ بی دهنك ده بوو له نیوان ههردوو (تكبیره) دا و كه میك دهووستا، وه لی ی نه گیر دراوه ته وه نكریكي دیاری كراو بخوینیت له نیوان (تكبیره) كاندا . منیش ده لیم: باشتین هیدایه ت و پینمای، هیدایه تی پیغه مبهره ﷺ .

پینجهم: - كه (تكبیره) كانی ته واو ده كرد دهستی به خویندنه وه ی فاتیه و پاشان ﴿ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ [ق: ۱] له ركاتیكدا ده خویندو له ركاته كه ی تردا ﴿اَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ [القمر: ۱] ی ده خویند (۷۵). وه هه ندی جاریش ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ [الأعلى: ۱] و ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ [الغاشية: ۱] ی ده خویند (۷۶).

(ابن القيم) دهفهرموویت: ههردوو كیان به (صه حیج) ی هاتوو جگه لهو دووانه هیچی تر به (صه حیج) ی نه هاتوو (۷۷) .

شه شه: - ئیتر هه موو شیوازه كانی تری وهكو نویژه كانی تری وایه جیاوازی نییه .

هه وه ته م: - ههركه سیك فریای نویژی جهژن نه كهوت به جهماعهت ئەوا دوو ركات دهكات .

(ئیمامی البخاری) (پهحه ته خوی لی بیئت) دهفهرموویت:

(باب اذا فاته العيد يصلي ركعتين) (۷۸).

واته: ئەگەر كه سیك فریای نویژی جهژن نه كهوت دوو ركات دهكات .

(ابن حجر) له (الفتح ۵۵۰/۲) له پاش ئەم (باب) ه دهفهرموویت: لهه (باب) ه دوو حوكمی شه رعی ههیه: -

أ- دروستی كردنی نویژی جهژن ئەگەر فهوتا به جهماعهت ئیتر ئایا به ئاره زوی خوی نه هاتبیئت یان عوزری هه بوو بیئت.

ب- ئەگەر فریا نه كهوت خوی دوو ركات دهكات.

(عطاء) دهفهرموویت: ئەگەر كه سیك نویژی جهژنی فهوتا دوو ركات دهكات (۷۹).

(۷۵) (مسلم: ۸۹۱) و (النسائي: ۸۴۱۳)، و (الترمذي: ۵۳۴)، و (ابن ماجه: ۱۲۸۲) عن ابن واقد الليثي ﷺ.

(۷۶) (مسلم: ۸۷۸)، و (الترمذي: ۵۳۳)، و (ابن ماجه: ۱۲۸۱) من حديث النعمان بن بشير ﷺ.

(۷۷) (زاد المعاد: ۴۴۳/۱)، وهه ندیک له زانا یان باسی حیکمه تیان كرده وه له خویندنی ئەم سورده تانه، ته ماشای قسه كانیان بکه له: (شرح مسلم: ۱۸۲/۶)، و (نیل الأوطار: ۲۹۷/۳).

(۷۸) (صحيح البخاري: ۱۳۴، ۱۳۵/۱ - هندية).

(۷۹) (صحيح البخاري: ۱۳۴، ۱۳۵/۱ - هندية).

(ولي الله الدهلوي) دهفهرموویت: ئەمه مهزهبی (شافعی)یه ئەگەر کەسیک نوێژی جهژنی فهوتا لهگهڵ ئیمامدا دوو پکات دهکات، ههتا پاداشتی نوێژی جهژنی دهست کهوێت، ههرحهنده پاداشتی جهماعهتی لهگهڵ ئیمامدا فهوتاوه.

بهلام لهلای حهنهفییهکان نوێژی جهژن ناکرێتهوه، ئەگەر لهگهڵ ئیمام فریا نهکهوت^(٨٠).

(ئیمامی مالک) له (الموطأ - ٥٩٢ بروایة أبي مصعب) دهفهرموویت: ههه کەسیک بو خوی نوێژی جهژنی کرد پیاو یان ژن، من وائهبینم که له پکاتی یهکهمدایهوت (تکبیره)لهپیش فاتحهو له پکاتی دووهمدا پینچ (تکبیره) له پیش خویندنی (فاتحه)دهکات، ئەوهیشی دواوهکهوێت له نوێژی جهژن ئەوهندهی فریا نهکهوتوووه وکو نوێژهکانی تر دهیکاتهوه^(٨١).

ههشتهم: - (تکبیره)کردن سوننهته و وازلێ هینانی ونهکردنی نوێژ بهتال ناکاتهوه ئیتر ئایا به عهمدی بێ یان به ههله، بهلام ئەوهی نهیکات بێ گومان پیچهوانهی سوننهتی پیغهمبهر ﷺ.

(١٥)

ووتار خویندنهوه له پاش نوێژه

سوننهت وایه له نوێژی جهژندا ووتار له پاش نوێژ بیئت، (ئیمامی بخاری) له(صهحیح)هکهیدا بابیکی بو داناو بهناوی: (باب الخطبة بعد العید)^(٨٢).

واته: ووتار خویندنهوه لهپاش نوێژی جهژنه.

(ابن عباس) ﷺ فهرموویهتی: ئامادهی جهژن بووم لهگهڵ پیغهمبهر ﷺ و (أبو بکرو عمر وعثمان) ﷺ ههمویان نوێژیان دهکرد پیش ووتار خویندنهوه^(٨٣).

له ابن(عمر)هوه ﷺ کهوا پیغهمبهر ﷺ و (أبو بکرو عمر) ﷺ نوێژی جهژنیان دهکرد لهپیش ووتار خویندنهوه^(٨٤).

(ولي الله الدهلوي) قسه دهکات لهسههه بابهکهی (ئیمامی البخاری) و دهفهرموویت^(٨٥): واته سوننهتی پیغهمبهر ﷺ و ئیش پێ کراوی جی نشینه باشهکانی (الخلفاء الراشیدین) ﷺ ئەمه بووه، وهپاشان ئەو گوپانکارییهی بهسهردا هاتوووه، وه پیش خستنی ووتار بهسههه نوێژهکهدا وهکو جومعه ئەمه بیدعیه وله(مهروان)هوه سههه ههلهداوه.

(ئیمامی الترمذی)^(٨٦) دهفهرموویت: کار کردن لهسههه ئەم شتهیه لهلایه زانیان له هاوهلانی پیغهمبهر ﷺ و جگه لهوانیش: کهوا نوێژی جهژن پیش وتاره، وه ووتراوه یهکهه کهس که ووتاری دا پیش نوێژ (مهروانی کوپی الحکم) بوو^{٨٧}.

(٨٠) (شرح تراجم أبواب البخاري: ٨٠)، وهتهماشای: (المجموع: ٢٧/٥ - ٢٩) بکه.

(٨١) (المغني: ٢١٢/٢).

(٨٢) (كتاب العیدین باب رقم(٨)، وهتهماشای (فتح الباري: ٤٥٣/٢) بکه.

(٨٣) (البخاري: ٩٦٢) و(مسلم: ٨٨٤) و(أحمد: ٣٣١/١ - ٣٤٦).

(٨٤) (البخاري: ٩٦٣) و(مسلم: ٨٨٨) و(الترمذی: ٥٣١) و(النسائي: ١٨٣/٢).

(٨٥) (شرح تراجم أبواب البخاري: ٧٩).

(٨٦) في (سننه: ٤١١/٢).

وتار خویندەنەوهو ئامادەبوونی خەلکی بەئارەزووی خۆیان

لە (أبي سعيد الخدري رضي الله عنه) فەرموویەتی:

پیغەمبەر ﷺ پۆژی جەژنی قوربان دەردەچوو بۆ نوێژگە (مصلی) یەكەم شت دەستی پێ دەکرد نوێژ کردن بوو پاشان دەپۆی بەرامبەر خەلکی رادەوهستا و خەلکی دانیشتیبوون لەسەر پۆلی خۆیان و ئامۆژگاریانی دەکرد و فرمانی پێ یان دەکرد ^(٨٨).

وتاری جەژن وەکو هەموو وتارەکانی ترە، دەست پێ دەکریت بە هەمد و سوپاس و ستایشی خوای گەورە.

(إبن القيم) دەفەرموویت:

پیغەمبەر ﷺ هەموو وتارەکانی بە (الحمد لله) دەست پێ دەکرد تەنها فەرموودەیه کیشی لی نه گیردا و تەوه کهوا وتاری جەژن بە (الله أكبر) دەست پێ بکات.

بەلکو (ابن ماجه) ^(٨٩) لە سوننەکهیدا دهیگیریتەوه که (سعد القرظ) بانگدەری پیغەمبەر ﷺ زۆر الله اکبری دەکرد لەناو وتارەکهی دا وە زۆر الله اکبری دەکرد لەناو وتاری هەردوو جەژن، ئەمە بەلگە نییە لەسەر ئەوهی پیغەمبەر ﷺ وتارەکهی بە الله اکبر دەست پێ دەکرد ^(٩٠).

هەروەها بە (صهحي) نه هاتوو له سوننه تدا کهوا وتاری جەژن دوو وتاریت و لەنیوانیاندا دابنیشریت، بەلکو ئەوهی لەم بارهوه هاتوو فەرموودەیهکی زۆر لاوازه (ضعيف) ه، (البزار) له (المسند رقم ٥٣ مسند سعد) عن (شيخه عبدالله بن شبيب بسنده عن سعد رضي الله عنه) کهوا پیغەمبەر ﷺ دوو وتاری دەدا لە نیوانیاندا دادەنیشیت، دەربارە (عبدالله کوری شیب) (بوخاری) دەفەرموویت: (منكر الحديث) بۆیه وتاری جەژن بهیهك وتار دەمینیتەوه له بنچینهدا، وە ئامادە بوونی وەکو نوێژکە واجب نییە له (عبدالله کوری سائب) وه دهفەرموویت:

ئامادهی جەژن بووم لهگهڵ پیغەمبەر ﷺ کاتی نوێژتەواو بوو فەرمووی:

(إنا نخطب، فمن أحب أن يجلس لخطبة فليجلس، ومن أحب أن يذهب فليذهب) ^(٩١).

واته: ئیمه وتار دەدەین ئەوهی پێی خوشه بۆ وتارەکه دابنیشی با دابنیشی وە ئەوهی پێی خوشه بپروات با بپروات.

(ثین القيم) (رەحمەتی خوای لی بیّت) دەفەرموویت ^(٩٢):

پیغەمبەر ﷺ روخسەتی داوه بۆ کەسیك ئامادهی جەژن بیّت دابنیشی یان بپروات.

(٨٧) وانظر كتاب: (الأم: ١ / ٢٣٥-٢٣٦ للإمام الشافعي)، و(عارضة الأحوذ: ٣/٦-٣ للقاضي ابن العربي المالكي).

(٨٨) (بخاري: ٩٥٦) و(مسلم: ٨٨٩) و(النسائي: ٣ / ١٧٨) و(البيهقي: ٣ / ٢٨٠).

(٨٩) (برقم: ١٢٨٧) وإسناده ضعيف.

(٩٠) (زاد المعاد: ١ / ٤٤٧ — ٤٤٨).

(٩١) (أبو داود: ١١٥٥)، و(النسائي: ٣ / ١٨٥)، و(ابن ماجه: ١٢٩٠)، و(الحاكم: ١ / ٢٩٥)، وإسناده صحيح.

(٩٢) (زاد المعاد: ١ / ٤٤٨)، وانظر: (مجموع فتاوى شيخ الإسلام: ٢٤ / ٢١٤).

کۆبونه‌وه‌ی جومعه‌و جه‌ژن له‌یه‌ک پۆژدا

(أبو داود: ۱۰۷۰) و (النسائي: ۳/ ۶۹۴) و (ابن ماجة: ۱۳۱۰) و (ابن خزيمة: ۱۴۶۴) و (الدارمي: ۱۶۲۰) و (أحمد: ۴/ ۳۷۲) له (ایاسی کۆری باوکی په‌مله‌ی شامی) هوه ده‌گێڕنه‌وه ده‌فه‌رموویت: (معاویه‌ی کۆری أبی سفیان) م ﷺ بینی پرسیا‌ری له (زه‌یدی کۆری أرقم) ﷺ ده‌کرد ده‌یفه‌رموو: ئایا له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ بینووته دوو جه‌ژن کۆبیته‌وه له‌یه‌ک پۆژدا؟ فه‌رمووی: به‌لێ . فه‌رمووی: چی کردووه؟ فه‌رمووی: نوێژی جه‌ژنی کردووه پاشان پوخسه‌تی داوه بۆ نوێژی جومعه و فه‌رموویه‌تی:

(من شاء أن يصلي فليصل) (۹۳).

واته: ئه‌وه‌ی ویستی لێیه نوێژ بکات با بی‌کات.

وه له (أبی هوریره) ﷺ و جگه له‌ویشه‌وه له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ له‌م جوړه گێردراوه‌ته‌وه . وه هاوه‌لانیش ﷺ ئیشیان به‌وه کردووه، (عبدالرزاق) له (المصنف: ۳/ ۳۰۵) و (ابن شيبه) له (المصنف: ۲/ ۱۸۷) به‌سه‌نه‌دیکی (صه‌حیح) له ئیمامی عه‌لییه‌وه ﷺ ده‌گێڕنه‌وه که‌وا دوو جه‌ژن کۆبونه‌وه له‌یه‌ک پۆژدا فه‌رمووی: ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وی نوێژی جومعه بکات با بی‌کات و ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت دابنیشیت با دابنیشیت .

وه له (صحيح البخاري: ۵۲۵۱) له (عثماني کۆری عفان) هوه ﷺ به‌م شیوه‌یه هاتووه . وه له (سنن أبی داود: ۱۰۷۲) و (مصنف عبدالرزاق رقم: ۵۷۲۵ بسند صحيح) (عن ابن الزبير) که‌وا فه‌رموویه‌تی:

دوو جه‌ژن کۆبونه‌وه له‌یه‌ک پۆژدا کۆیا‌نی کرده‌وه و کردیا‌نی به‌یه‌ک، پۆژی جومعه له‌به‌یانییه‌که‌ی دا ته‌نها دوو پکاتی جه‌ژنی په‌مه‌زانی کرد هیچی تری نه‌کرد هه‌تا عه‌سر.

(ئیمامی الشوکانی) له (نیل الأوطار ۳/ ۳۴۸) پاش ئه‌م په‌یوایه‌ته ده‌فه‌رموویت:

ئاشکراکه‌ی وایه که‌وا نوێژی نیوه‌پۆی نه‌کردووه، وه‌له‌م فه‌رموده‌یه‌دا ئه‌وه‌ی تیا‌دا‌یه که‌وا ئه‌گه‌ر نوێژی جومعه لا‌درا به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوازه دروسته‌کان واجب نی‌یه له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که له‌سه‌ری لا‌چوووه نوێژی نیوه‌پۆ بکات، وه (عطاء) یش وای بۆ چوووه .

وه ئاشکرایه که‌وا ده‌وتریت نوێژی جومعه ئه‌صل و بنچینه‌یه وه تۆ ده‌زانیت ئه‌وه‌ی که‌ خوا‌ی گه‌وره فه‌رزی کردووه له‌سه‌ر به‌نده‌کانی له‌پۆژی جومعه‌دا بریتیه‌یه له‌نوێژی جومعه، واجب کردنی نوێژی نیوه‌پۆ له‌سه‌ر که‌سیک که نوێژی جومعه‌ی وازی هینا بی‌ت له‌به‌ر عوزریک یا‌ن به‌بێ عوزر پی‌ویستی به‌هه‌یه، به‌لام هیچ به‌لگه‌یه‌ک نییه که‌ده‌ستی پیوه‌ بگه‌رین ئه‌وه‌ی من بزانه‌م.

پیرۆزبایی کردنی جهژن

پرسیار کرا له (شیخ الاسلام) (ابن تیمیة) دهرباره ی پیرۆزبایی له جهژندا فهرمووی^(۹۴):

پیرۆزبایی کردن له پوژژی جهژندا به وهی هه ندیک به هه ندیکی تر بلین که به یه که ده گهن له دواي نوێژه که: (تقبل الله منا ومنك).

واته: خواي گه و ره له ئیمه و ئیوهیشی وه بگریت، یان بلین خواي گه و ره بیگریته وه، وه کو ئه مانه ئه مه له کومه لیک له هاوه لانه وه ﷺ گیردارونه ته وه که ووتویانه، وه ئیمامی مه زه به کانی ش پریگه یان پی داوه وه کو ئه حمده و جگه له ویش، به لام ئه حمده ده فهرموویت: من به که س نالیم ئه گهر که سیکی ش پی بلی وه لامی ده ده مه وه، چونکه وه لام دانه وهی سه لام واجبه، به لام ده ست پی کردنی پیرۆزبایی له سوننه ت دا فهرمانی پی نه کراوه، ئه وهی ده ی کات پی شه وای هه یه و ئه وهی نایکات پی شه وای هه یه (والله أعلم)^(۹۵).

(ابن الحَجَر) ده فهرموویت^{۹۶}:

بۆمان گیرداراوه ته وه له (المحامليات) بسند حسن عن (جبر بن نفیر) که فهرموویه تی: هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ ئه گهر له پوژژی جهژن به یه که بگه یشتنا یه به یه کتریان ده وت: (تقبل الله منا ومنكم). واته: خواي گه و ره له ئیمه و ئیوهیشی قه بول بکات.

(ابن قدامة) له (المغني: ۲ / ۲۵۹) ده لیت: که (محمد کوپی زیاد) فهرموویه تی:

له گهل (أبي أمامه الباهلي) ﷺ و جگه له ویش بوومه له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ که بگه رانا یه ته وه له نوێژی جهژن به یه کتریان ده وت: (تقبل الله منا ومنكم). (ئیمامی ئه حمده) ده فهرموویت:

إسنادی فهرمووده که ی (أبي أمامة) ﷺ باشه (جید) ه^(۹۷).

به لام وته ی زۆربه ی خه لکی که به یه کتری ده لین: (کل عام وأنتم بخیر)

واته: هه موو سالیک به خوشی به رنه سه ر یان له خوشی دا بن و وینه ی ئه مانه وه رنا گیرین و په ت ده کرینه وه!! به لکو ئه مه له و باب ته یه که خواي گه و ره ده فهرموویت:

﴿أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ [البقرة: ۶۱].

واته: ئایا ئه وهی که با شتره ده یگۆر نه وه به وهی که که مته ر؟.

(۹۴) (مجموع الفتاوى: ۲۴ / ۲۵۳۴).

(۹۵) وه الجلال السيوطي له نامليکه که یدا: (وصول الأماني بأصول التهان) شوینه واری له زیاتره یه کیک له زانا یانی سه له فوه هینا وه که باسی پیرۆزبایی کردنی تیدایه، وه چاپ کراوه له ناو: (الهاوي للفتاوى: ۸۱/۱) بگه پیره وه سه ری، هه روه ها ته ماشای په رتوکی: (المصنوع في معرفة الحديث الموضوع ی علي القاري: ۸۵) وته علیقی موحه قیقه که ی بکه.

(۹۶) (فتح الباري: ۲ / ۴۴۶).

(۹۷) وه بروهانه: (الجواهر النقي: ۳ / ۳۲۰) وه السيوطي له: (الهاوي: ۱ / ۸۱) ده فهرموویت: (إسناده حسن).

قوربانی کردن

مه پێکه (ناژهلێکه) سهر ده بپردرێت له دواى نوێژى جهژنى قوربان بۆ خو نزیك كردنه وه له خواى گه وه که ده فهرموویت:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ﴾
[الأنعام: ۱۶۲].

واته: ئه ی محمد ﷺ بلی به پراستی نوێژ کردن و قوربانی کردن و ژیان و مردنی من ته نها بۆ په روه دگاری جیهانیانه که به بی هاو به ش و هاو له . (نُسُك): لی ره دا به مانای سه ربهرین دیت بۆ نزیك بوونه وه له خواى گه وه^(۹۸).

زانایان جیاوازییان هه یه له سه ر حوکمی قوربانی کردن ئایا واجبه یان سوننه ت، ئه وه ی پراست بیت له به لگه جیاوازه کان ئه وه یه که واجبه .

به لگه ی ئه و که سانه ی که ده لێن واجبه:

یه که م: له (أبی هورهیره وه) ﷺ فهرموویه تی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی:
(من كان له سعة ولم يضح فلا يقربن مصلانا)^(۹۹).

واته: هه ر که سیك توانای هه بیت و قوربانی نه کات با نزیك نوێژ که مان (مصلی) که مان نه که ویت. شیوه ی به لگه هی نا نه وه له م فهرمووده یه ئه وه یه کاتیك پیغه مبه ر ﷺ به ره له ستی کرد له وه ی که سیك که توانای قوربانی هه بیت و قوربانی نه کات به وه ی که وا نزیك نوێژ که مان (مصلی) که مان نه که ویت و نه یات بۆ نوێژى جهژن، ئه مه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که واجبیکی واز لی هی نا وه، وه کو بلی سوودی نییه خو نزیك كردنه وه له خواى گه وه له گه ل واز لی هی نا یی ئه م واجبه.

دووهم: له (جوندوبی کوپی عبدالله به جه لی) وه ﷺ فهرموویه تی: پیغه مبه ر ﷺ بی نی له پوژى جهژنى قوربان دا فهرمووی:

(من ذبح قبل أن يصلي فليعد مكانها أخرى، ومن لم يذبح فليذبح)^(۱۰۰).

واته: هه ر که سیك قوربانی کردوو پێش ئه وه ی نوێژى جهژن بکات با له جیاتى ئه و قوربانیه قوربانیه کی تر بکات، وه ئه وه شى نه ی کردوو به بیکات.

فه رمانی پیغه مبه ریش ﷺ ئا شکرایه که بۆ واجبه و هیچ فهرمووده یه کی تر نه ها تووه له و واجبه وه فه رمانه که بگوریت بۆ سوننه ت .

سێههم: له (میخنه فی کوپی سوله یم) وه ﷺ که وا پیغه مبه ر ﷺ ی دیوه وتاری ده دا له پوژى عه ره فه داو فهرموویه تی:

(على أهل كل بيت في كل عام أضحية وعتيرة، أتدرون ما العتيرة؟ هذه التي يقول عنها الناس: رجبية).

(۹۸) ته ماشای: (منهاج المسلم: ۳۵۵ - ۳۵۶) بکه .

(۹۹) (أحمد: ۳۲۱/۱)، و (ابن ماجة: ۳۱۲۳)، و (الدارقطني: ۴/ ۲۷۷) و سنده حسن .

(۱۰۰) (البخاري: ۵۵۶۲)، و (مسلم: ۱۹۶۰)، و (النسائي: ۷/ ۲۲۴)، و (ابن ماجة: ۳۱۵۲) .

واتە: لەسەر خەڵکی هەموو مەلئیک پێویستە لە هەموو سەلێکدا قوربانییەک و عەتیرەیک^(١٠١) بکەن، ئایا ئەزانن عەتیرە چییە؟ ئەوەیە کە خەڵکی پێی دەلێن (پەنجەبە)^(١٠٢).

ئەم فەرموودەیەش فەرمانی تیا دایە بەواجب بوونی، بەلام (عەتیرە) نەسخ بووتەو و ئیشی پێ ناکرێت، وەنەسخ بوونەو (عەتیرە) نابێتە هۆی نەسخ بوونەو (قوربانی، بەلکو قوربانی ماوەتەو لەسەر بنچینە ی خۆی.

(ابن الاثیر) فەرموویەتی: عەتیدە نەسخ بووتەو بەلکو لەسەرەتای ئیسلام دا هەبوو و پاشان ئیشی پێ نەکراوە^(١٠٣) بەلام ئەوانە ی پێچەوانە ی ئەوەن کە قوربانی کردن واجبە گەورەترین شوبهەیان کە قوربانی کردن سوننەتە ئەم فەرموودە ی پێچەمبەر ﷺ کە دەفەرموویت:

(إذا دخل العشر، فأراد أحدكم أن يضحي فلا يمس من شعره، ولا من بشره شيئاً)^(١٠٤).

واتە: ئەگەر مانگ بوو دە پۆژ،^(١٠٥) یەکیک لە ئیو و یستی قوربانی بکات با دەست لە توو کەکی (موو کەکی و پێستەکی) نەدات.

دەلێن^{١٠٦}: ئەم فەرموودە ی بەلگە یە لەسەر ئەو ی قوربانی کردن واجب نییە چونکە پێچەمبەر ﷺ فەرموویەتی:

(ئەگەر کەسیک ویستی لی بیّت) ئەگەر واجب بوایە ویستەکی نەدەگەراندەو بۆ ئەو کەسە .

(شیخ الاسلام) (ابن تیمیة) (پەحمەتی خۆی لی بیّت) پاش ئەو ی ئەو بەراست دادەنێت کە قوربانی کردن واجبە وەلام ی ئەم شوبهە یە دەداتەو دەفەرموویت^(١٠٧):

ئەوانە ی نەفی واجب بوونی قوربانی کردن دەکەن بەلگەیان پێ نییە، پالپشت و کۆلەگەیان تەنها ئەم فەرموودە ی پێچەمبەر ﷺ کە دەفەرموویت:

(هەر کەسیک ویستی قوربانی بکات) دەلێن واجب پەیووەست ناکرێت بە ویستەو ئەمە قسە یەکی کورتە، بەراستی واجب نادریتە دەستی بەندەو بوتریت: ئەگەر ویستت لی بوو ئەوا بیکە، بەلکو واجب پەیووەست دەکریت بەمەر جەو بۆ پوونکردنەو ی حوکمیک لە حوکمەکان وەکو خۆی گەورە دەفەرموویت: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا .. ﴾ [المائدة : ٦] .

وایان داناو: ئەگەر ویستان هەلسن، وە وایان داناو ئەگەر ویستت قورئان بخوینیت پەنا بگرە بە خوا، دەست نوێژ واجبە، قورئان خویندنیش لە نوێژدا واجبە، وەدەفەرموویت:

(١٠١) أبو عبيد له (غريب الحديث: ١ / ١٩٥) دەفەرموویت: قوربانییەکی بوو لە پەنجەدا دەکرا، خەڵکی سەردەمی نەفامی خۆیان پێ نزیک دەکردەو لە خوا، پاشان ئیسلام هات و بەو شێوە یەکی مایەو، هەتا دوا ی نەسخ کرایەو و نەما .

(١٠٢) (أحمد: ٤ / ٢١٥)، و(ابن ماجة: ٣١٢٥)، و(أبو داود: ٢٧٨٨) وقواه الحافظ في: (الفتح: ١٠ / ٤) .

(١٠٣) (جامع الأصول: ٣ / ٣١٧) وە بڕوانە: (الأدلة المطمئنة على ثبوت النسخ في الكتاب والسنة) (١٠٣ - ١٠٥) و (المغني: ٨ / ٦٥٠ - ٦٥١) .

(١٠٤) (مسلم: ١٩٧٧)، و(أبو داود: ٢٧٩١)، و(النسائي: ٧ / ٢١١ و ٢١٢) . و(البغوي: ١١٢٧) وابن ماجة: ٣١٤٩ و(البيهقي: ٩ / ٢٦٦) و(أحمد: ٦ / ٢٨٩) و(٦ / ٣٠١ و ٣١١) و(الحاكم: ٤ / ٢٢٠) و(الطحاوي في: شرح معاني الآثار: ٤ / ١٨١) لەچەند پێگایەکیەو لە (أم سلمة) وە (پەزای

خۆی لی بیّت) .

(١٠٥) دە پۆژی سەرەتای مانگی (ذي الحجة) یە .

(١٠٦) (المجموع: ٨ / ٣٠١) و(مغني المحتاج: ٤ / ٢٨٢) و(شرح السنة: ٤ / ٣٤٨) و(المحلى: ٨ / ٣) .

(١٠٧) (مجموع الفتاوى: ٢٣ / ١٦٢ - ١٦٤) .

[إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ، لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ] [التكوير: ٢٧] .

ویستنی (استقامه) واجبه، پاشان (پهحمه تی خوی لی بیټ) دهفهرموویټ^(١٠٨): ههروهه واجبه نییه لهسه رهه موو کهسی قوربانی بکات به لکو واجبه لهسه رهه ئه وه کهسه ی که توانای هه بیټ، ئه وه ی دهیه وه یټ قوربانی بکات وه کو پیغه مبهه دهفهرموویټ: هه ره کهسیک دهیه وه یټ حه ج بکات با په له بکات، چونکه له وانه یه شت ون ببیټ و پیویستی بیټه پیشه وه^(١٠٩) وه حه جیش واجبه لهسه ره کهسیک توانای هه بیټ، وه دهفهرموویټ: هه ره کهسیک دهیه وه یټ قوربانی بکات وه کو ئه وه وایه دهفهرموویټ: هه ره کهسیک دهیه وه یټ حه ج بکات وه (ئیمامی العینی)^(١١٠) وه لامی ئه وه به لگه یه ی پیشتریان ده داته وه و له پروون کردنه وه ی وته ی خاوه ن (الهدایة)^(١١١) که دهفهرموویټ: مه به ست له ویست وه کو گپ درا وه ته وه (والله أعلم) بریتییه له پیچه وانه ی هه له وه لی تی کچون نه که هه لبرژاردن، (ئیمامی العینی) (پهحمه تی خوی لی بیټ) دهفهرموویټ: واته: مه به ست هه لبرژاردن نییه له نیوان کردن و واز لی هیئانی، وای لی دیت، وه کو بلیټ: ئه وه ی نیه تی هه یه له نیوه قوربانی بکات .

ئه مه ش به لگه نییه لهسه ره ئه وه ی که واجبه نه بیټ وه کو دهفهرموویټ: ئه وه ی دهیه وه یټ نویژ بکات با ده ست نویژ بگریټ، وه دهفهرموویټ ئه وه ی ویستی جومعه ی هه یه با غوسل ده ربکات^(١١٢) واته: کهسیک نیه تی هه بیټ نه که هه لبرژیټ، ئه مه ش هه مان شیوه یه وه به لگه هیئانه وه ی ئه وه که سانه ی که ده لی ن قوربانی کردن واجبه نییه به قوربانی کردنی پیغه مبهه له جیاتی ئومه ته که ی وه کو له (سنن أبي داود ٢٨١٠) و (سنن الترمذی ١٥٧٤) و (مسند أحمد ٣ / ٣٥٦) به سه نه دیکی (صه حیح) له (جابر) وه ئه مه به لگه یه کی ته وا و راوستا و نییه، ئه م فه ره مووده یه بو کهسیکه که توانای نه بیټ - به کو کردنه وه ی هه موو به لگه کان - له ئومه تی پیغه مبهه .

وه هه ره کهسیکیش توانای قوربانی کردنی نه بیټ حوکمی واجبه بوونی لهسه ره لاده چیټ له بنچینه دا (والله أعلم) .

(٢٠)

حوکمه کانی قوربانی کردن

چه ند حوکمیک هه یه په یوه ندی یان هه یه به قوربانی کردنه وه، موسلمان شایانی ئه وه یه بیانزانیټ بو ئه وه ی زانیاری هه بیټ له په رسته نه کهیدا وه لهسه ره چاوپرۆشنا یی بیټ له ئیشه کهیدا، کورتی ده که مه وه به م شیوه یه **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**:

(١٠٨) سه رچاوه ی پیئشو

(١٠٩) (أحمد: ١ / ٢١٤ و ٣٢٣ و ٣٥٥)، و (ابن ماجة: ٣٨٨٣) وه سه نه ده که ی (حسن) ه، ته ماشای: (ارواء الغلیل: ٤ / ١٦٨ — ١٦٩) بکه .

(١١٠) (البنایة فی شرح الهدایة: ٩ / ١٠٦ — ١١٤) .

(١١١) هو کتاب (الهدایة شرح البدایة) فی فقه الحنفیة، وهو من الکب السائرة فی المذهب، کما فی: (کشف الظنون: ٢ / ٢٠٣١ — ٢٠٤٠) وهو من تصنیف الإمام علی بن أبي بکر المرغینانی المتوفی سنة (٥٩٣ هـ) ترجمته فی: (الفوائد البهیة: ١٤١ للکئوی).

(١١٢) به م له فظه (مسلم: ٨٤٤) پیوایه تی کردوه له ابن عومه ره وه وه هه ره وه له وه وه پیوایه ت کراوه به له فظیک ی تر له لای بوخاری به ژماره (٨٧٧) و (٨٩٤) و (٩١٩) .

یەكەم: پێغەمبەر ﷺ قوربانی دەکرد بە دوو بەران، وە سەریانی دەبەری لە پاش نوێژی جەژن، وە پێمانی ڕاگەیاندوووە کەوا:

(من ذبح قبل الصلاة فليس من النسك في شيء، وإنما هو لحم قدمه لأهله) ^(١١٣).

واتە: هەر کەسێک پێش نوێژی جەژن ئازەڵە کە ی سەربەپریت ئەوا قوربانی نییە بە لکو گوشتیکە داویتی بە مال و خیزانی .

دووهم: پێغەمبەر ﷺ فەرمانی بە هاوێڵانی دەکرد ﷺ با مەڕێک بێت کە سالیکی تەواو کردبێت، وە ئەگەر وشتريک بوو ئەوا با پینج سالی تەواو کردبێت، وە ئەگەر مانگا و بزنی بێت بوو با دوو سالی تەواو کردبێت چووبێتە ناو سالی سییەمەو ^(١١٤).

لە (موجاشعی کوری مەسعود) هەو ^(١١٥) هەو ﷺ لە پێغەمبەر هەو ﷺ فەرموویەتی:

(إنَّ الجذع من الضأن يوفي ما يوفي منه الثني من المعز) ^(١١٥).

واتە: مەڕێک سالیکی تەواو کردبێت وەکو بزنی وایە دوو سالی تەواو کردبێتواتە: لە خێرە کەیدا .

سییەم: دروستە قوربانی کردنە کە دوا بخریت بۆ پۆژی دووهم و سییەم لە پاش جەژن، چونکە جیگر بوو لە پێغەمبەر هەو ﷺ کەوا فەرموویەتی:

(كل أيام التشريق ذبح) ^(١١٦).

واتە: هەموو پۆژەکانی (التشريق) ^(١١٧) قوربانیه .

(إبن قیم) دەفەرموویت: ئەمە مەزەهەبی (احمد و مالک و أبو حنیفە) ﷺ (ئیمامی ئەحمەد) دەفەرموویت: وە ئەمە و تە ی زیاتر لە کەسیکە لە هاوێڵانی پێغەمبەر ﷺ و (الأثرم) لە (إبن عمر و إبن عباس) هەو ﷺ گیراویتیۆه ^(١١٨).

چوارەم: لە رینماییه کانی پێغەمبەر ﷺ وایە کەوا: کەسیک ئەگەر بیهوێت قوربانی بکات و بجیتە ناو یەكەم پۆژ لە (ذی الحجة) هیچ لە تووک و پیستی ناکاتەو، وە قەدەغە کردنی ئەم شتەش جیگیر بوو ^(١١٩).

(ئیمامی النووی) لە (شرح مسلم: ١٣ / ١٣٩) دەفەرموویت:

مەبەست لە قەدەغە کردنە کە کردنی نینۆک و موو، قەدەغە کردنە لە کردنی نینۆک و شکاندنی یان بە هەر شیوازیکی تریبێت .

(١١٣) (البخاري: ٥٥٦٠) و (مسلم: ١٩٦١) عن البراء بن عازب ^(١١٣).

(١١٤) تەماشای: زاد المعاد: ٣١٧ / ٢ بکە .

(١١٥) (صحيح الجامع: ١٥٩٢)، وە بڕوانە: (سلسلة الاحاديث الصحيحة: ٨٧ / ١ — ٩٥) .

(١١٦) (أحمد: ٨ / ٤) و (البيهقي: ٢٩٥ / ٥) و (ابن حبان: ٣٨٥٤)، و (ابن عدي في: الكامل: ١١١٨ / ٣)، وفيه انقطاع، وله شاهد عند ابن عدي في:

(الكامل) عن أبي سعيد الخدري ^(١١٦) بسند فيه ضعيف، فالحديث حسن إن شاء الله، وانظر: (نصب الراية: ٦١ / ٣) .

(١١٧) (١١، ١٢، ١٣) ي (ذی الحجة)، پێی دەوتریت (التشريق) چونکە گۆشتیان هەڵدەگرت لە بەر خۆر .

(١١٨) (زاد المعاد: ٢ / ٢١٩) .

(١١٩) (مسلم: ١٩٧٧) و (أبو داود: ٢٧٩١) و (النسائي: ٧ / ٢١١ و ٢١٢) .

وه پِیگرتن له لابرَدنی مووه‌که به‌تاشین بیّت یان کورت کردنه‌وه بیّت یان هه‌لکی‌شان بیّت یان سوتاندنی بیّت یان لادانی به هه‌ر ئامیریکی تر بیّت، وه ئایا مووی بن بال بیّت یان سمیل بیّت یان (عانه) بیّت یان سه‌ر بیّت یان هه‌ر موویه‌کی تری لاشه بیّت .

(إبن قدامة) له (المغنی: ۹۶/۱۱) دا ده‌فه‌رموویت: ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌مانه‌ی کرد پاشان داوای لی‌خۆ‌ش‌بوونی له‌ خوای گه‌وره‌ کرد هیچ فیدی‌ه‌ی له‌سه‌ر نییه‌ به‌ تیک‌راو یه‌ک ده‌نگی زانایان ئیتر به‌عه‌مدی کردی‌تی یان له‌ بیرى چو‌ییته‌وه، منیش ده‌لیم: ئه‌مه‌ ئاماژه‌یه‌که‌ له‌ (إبن قدامة) وه‌ (په‌حمه‌تی خوای لی‌ بیّت) له‌سه‌ر حه‌رام کردنی ئه‌و شتانه‌ی پی‌شوو، وه‌ پ‌ی‌ لی‌ گرتنی به‌یه‌کجاری، که‌ ئه‌میش ئاشکرایه‌ له‌ بنچینه‌ی قه‌ده‌غه‌ کردنی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ .

پینجه‌م: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئاژه‌لیکی هه‌ل ده‌بژارد بو‌ قوربانی کردن که‌ ساغ و سه‌لامه‌ت بوايه‌ له‌ هه‌موو که‌م و کورتییه‌ک وه‌ به‌ باشی داده‌نا، وه‌ قه‌ده‌غه‌ی ده‌کرد که‌وا ئاژه‌لی گو‌ی ب‌راو یان شاخ شکاو^(۱۲۰) بکریّت به‌ قوربانی، وه‌ فه‌رمانی کردوه‌ ته‌ماشای ساغی ئه‌و ئاژه‌له‌ بکریّت که‌ ده‌کریّت به‌ قوربانی . وه‌ ئاژه‌لیک چاوی کو‌یر بیّت نه‌کریّت به‌ قوربانی، وه‌ نابیّت پی‌شه‌وه‌ی یان پاشه‌وه‌ی گو‌یی ب‌را بیّت، ئه‌مانه‌ هه‌مووی قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ که‌ بکریّت به‌ قوربانی^(۱۲۱) .

به‌لام به‌رانی‌ک که‌ خه‌سینرا بیّت دروسته‌ بکریّت به‌ قوربانی که‌ له‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ به‌م شی‌وه‌یه‌ هاتوه‌ که‌ (أبو یعلی: ۱۷۹۲) و (البیه‌قی: ۲۶۸ / ۹) به‌سه‌ندی‌ک گ‌ی‌راویانه‌ته‌وه‌ که‌ (اله‌یثمی) له‌ (مجمع الزوائد ۴ / ۲۲) به‌ (حسن) ی داناه‌وه‌ .

شه‌شه‌م: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ قوربانی ده‌کرد له‌ نو‌یزگه‌که‌یدا (مصلی) که‌یدا^(۱۲۲) . هه‌وته‌م: له‌ پ‌ینما‌ییه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ وابووه‌ که‌وا ئاژه‌لیک ده‌کریّته‌ قوربانی له‌ جیاتنی ئه‌و که‌سه‌ خو‌ی و خ‌یزانی و منداله‌کانی، هه‌ر چه‌نده‌ ژماره‌یان زۆر بیّت، هه‌روه‌کو‌ چۆن (عطاء‌ی کو‌ری یسار)^(۱۲۳) ده‌فه‌رموویت:

پرسیارم کرد له‌ (أبو أيوب الأنصاري) ﷺ: قوربانی کردن چۆن بووه‌ له‌ کاتی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ؟
فه‌رمووی: پیاوی‌ک ئاژه‌لیکی ده‌کرد به‌ قوربانی بو‌ خو‌ی و خ‌یزانی و مندالی، وه‌ لی‌شیان ده‌خوارد^(۱۲۴) .
هه‌شته‌م: سوننه‌ته‌ (بسم الله والله أكبر) بکریّت له‌کاتی سه‌ر‌پ‌یندا له‌ (أنس) وه‌ ﷺ جی‌گیر بووه‌ که‌وا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ دوو به‌رانی شاخ‌درای په‌نگ سپی که‌ په‌نگی په‌شی تی‌دا بوو کرده‌ قوربانی، به‌ده‌ستی خو‌ی سه‌ری ب‌ری و (بسم الله والله أكبر) ی کرد پی‌ی خسته‌ سه‌ر ته‌نیشته‌کانی^(۱۲۵) .

(۱۲۰) (رواه أحمد: ۸۳ / ۱ و ۱۲۷ و ۱۲۹ و ۱۵۰) و (أبو داود: ۲۸۰۵) و (الترمذی: ۱۵۰۴) و (النسائي: ۲۱۷ / ۷) و (ابن ماجه: ۳۱۴۵) و (الحاکم: ۲۲۴ / ۴) عن علي ﷺ بإسناد حسن.

(۱۲۱) (أبو داود: ۲۸۰۴)، و (الترمذی: ۴۱۹۸)، و (ابن ماجه: ۳۱۴۳) بإسناد حسن من حديث علي ﷺ .

(۱۲۲) (البخاري: ۵۵۵۲) و (النسائي: ۲۱۳ / ۷) و (ابن ماجه: ۳۱۶۱) عن ابن عمر ﷺ .

(۱۲۳) له‌سالی (۱۰۳) مردووه، ژبانی له‌ (ت‌ذیب‌ التهذیب، ۲ / ۲۱۷) دا باسکراوه .

(۱۲۴) (الترمذی: ۱۵۰۵) و (مالک: ۳۷ / ۲) و (ابن ماجه: ۳۱۴۷)، و (إسناده حسن) .

(۱۲۵) (البخاري: ۵۵۵۸ و ۵۵۶۴ و ۵۵۶۵) و (مسلم: ۱۹۶۶) .

نۆیه: باشترین قوربانی ئەو یه که بهرانیکی نیی شاداری سپی بیت که رهشی تیکه ل بوو بیت له ناوچه وان و پییه کانی، ئەمه ئەو وەصفیه که پیغمبەر ﷺ پیی خوش بووه و قوربانی پی کردووه ^(۱۲۶).

دهیه: واسوننه ته که موسلمان خوی قوربانی خوی سەر بریت ئەگەر له جیاتی خوی یهکی تری دانا ئەوا دهییت بهی شهرمه زاری .

یانزههه: سوننه ته ئەو مالهی که قوربانی دهکەن خویان لیی بخۆن و لیی بههشن و بیکەن به دیاری و خیری لی بکەن، وه دروسته لییشی هه لگرن، چونکه پیغمبهری خودا ﷺ دهفرموویت: (کلوا وادخروا وصدقوا) ^(۱۲۷).

واته: لیی بخۆن و لیی هه لگرن و خیری لی بکەن .

دوانزههه: به ههوت کهس دهتوانن وشتریک بکەن به قوربانی به هاوبهشی بههه مان شیوهش مانگایه کیش به هاوبهشی ههوت کهس دهییت . مسلم له (صحیح) هکهیدا (۳۵۰) له (جابر) وه ﷺ بۆمان دهگیریت وه وهفرموویت: له (حودهییبه) وشتریکمان به هاوبهشی ههوت کهس دهکرد به قوربانی و مانگایه کیش به هاوبهشی ههوت کهس .

سیانزههه: قهساب کریی سهربرینه کهی له قوربانیه که پی نادریت، جیگیر بووه له (ئیمامی عهلی) وه ﷺ که فرموویته: پیغمبهر ﷺ فرمانی پیم کرد که سهرپهرشتی وشتره کانی بکهه و گوشت و پیست و جله کهی له سهری دانرابوو بکهه بهخیر، به لام کریی قهسابه که له قوربانیه که نهدهه، وه فرمووی ئیمه له هی خۆمان دهیدهینی ^(۱۲۸).

چواردههه: هه کهسیک توانای قوربانی کردنی نهییت له موسلمانان پاداشتی ئەو کهسانه ی بۆ دهنوسریت که قوربانیاان کردووه له ئوممه تی محمد ﷺ چونکه پیغمبهر ﷺ له کاتی سهربرینی یهکی له بهرانه کانی فرمووی: (اللهم هذا عني، وعمن لم یضح من امتي) ^(۱۲۹).

واته: خواجه ئەمه له جیاتی خۆم و هه کهسیک له ئوممه ته کهه که توانای قوربانی نهییت .

پانزههه: (ابن قدامة) له (المغنی: ۹۵ / ۱۱) دا دهفرموویت: پیغمبهر ﷺ وه هه چوار جینیشینه کهی (الخلفاء الراشدين) ﷺ له دواي خوی قوربانیاان کردووه ئەگەر بیانزانیایه کهوا خیر باشتره له قوربانی ئەوا دهیان کرد، چونکه پیشخستنی خیر له سهر قوربانی دهیته هوی وازهینان له سوننه تی که پیغمبهر ﷺ دایناوه .

(۱۲۶) (مسلم: ۱۹۶۷) و (أبو داود: ۲۷۹۲) عن عائشة (رضي الله عنها) .

(۱۲۷) (البخاري: ۵۵۶۹) و (مسلم: ۱۹۷۱) و (أبو داود: ۲۸۱۲) عن عائشة (رضي الله عنها). وه ئەو قهدهغه کردنه ی هاتووه له سهر هه لگرتنی گوشت (منسوخ) ه ته ماشای: فتح الباري: ۲۵ / ۱۰ — ۲۶، و (الإعبار: ۱۲۰-۱۲۲) بکه .

(۱۲۸) (مسلم: ۳۱۷) و (أبو داود: ۱۷۶۹) و (الدارمي: ۷۴/۲) و (ابن ماجه: ۳۰۹۹) .

(۱۲۹) (سنن أبي داود: ۲۸۱۰) و (سنن الترمذي: ۱۵۷۴) و (مسند أحمد: ۳ / ۳۵۶) بالسند الصحيح عن جابر ﷺ.

۲۱- خراپە کارییه کانی جەژن

برای موسلمانم - خوای گه‌وره من وتوش شارەزا بکات - بزانه ئەو خوشییەکی که له جەژنەکاندا پروودەدات، وای کردوو له‌زۆریه‌ی خەڵک که‌وا فەرمانەکانی دینیان و حوکمەکانی ئیسلامەکیان له‌بیر بچیتەوه‌ یان له‌ بیر خۆیانی به‌رنه‌وه‌ بۆیه‌ ده‌یان‌بینیت جو‌ره‌ها تاوان ئە‌نجام دە‌دن و چه‌نده‌ها خراپه‌ ده‌کەن واده‌زانن که ئیشی‌کی باشیان کردوو !!.

ئە‌مانه‌ هه‌مووی هانمیان دا که‌وا ئە‌م به‌شه‌ به‌سووده‌ زیاد بکه‌م له‌ نویسنی ئە‌م کتیبه‌دا که‌وا شوینە‌واری هه‌یه‌ له‌ یاد کردنه‌وه‌ی موسلمانان له‌وه‌ی له‌ بیریان چوووه‌ وه‌ ئاگاداریان ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ لێی بی ئاگا بوونه‌ .

وه‌ هه‌ندی له‌و خراپه‌ کارییانه‌:

یه‌که‌م: - خو‌ پازاندنه‌وه‌ به‌ تاشینی ریش، ئە‌مه‌ش شتی‌که‌ که‌ زۆریه‌ی خەڵکی له‌سه‌ره‌ وه‌ تاشینی ریش له‌ ئایینی پی‌رۆزی ئیسلامدا حه‌رامه‌، وه‌ زۆر فەرمووده‌ راسته‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئاماژه‌ی بۆ ده‌کەن که‌ تیا‌ی‌اندا فەرمان ده‌کات به‌ هیشتنه‌وه‌ی ئیتر یان په‌یوه‌ستی ده‌کات که‌وا لێک چوونه‌ (تشبه‌) به‌ هاوبه‌ش ب‌پیارده‌ران که‌ ریش تاشین پی‌شه‌ی ئە‌وانه‌، وه‌ ئیمه‌ی موسلمان ده‌بیت پی‌چه‌وانه‌ی ئە‌وان بین، یاخود په‌یوه‌ستی ناکات به‌وه‌وه‌ پاشان هیشتنه‌وه‌ی ریش له‌ (فیتره‌تی) مرو‌قه‌ که‌ دروست نییه‌ بۆمان بی‌گۆرین وه‌ هیناوه‌ی به‌لگه‌ له‌سه‌ر حه‌رامی تاشینی ریش له‌ په‌رتوکی هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌که‌ هاتوو به‌ئهمه‌ بزانی‌ت^(۱۳۰) .

دووهم: ته‌وقه‌ کردنی پیاو له‌گه‌ڵ ئافره‌تی نا مه‌حره‌م و بیانی، ئە‌مه‌ش هه‌موو خەڵکی گرتوو ته‌وه‌ ته‌نها که‌سانیک نه‌بن که‌ خوای گه‌وره‌ په‌حمی لی یان کردوو و پاراستونی له‌م ئیشه‌ حه‌رامه‌، چونکه‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی‌ت: (لأن یطعن فی رأس رجل بمخیط من حدید، خیر له‌ من أن یمس امرأة لا تحل له)^(۱۳۱). واته‌: ئە‌گه‌ر ده‌رزی ئاسن له‌سه‌ر پیاویک دابکو‌تری‌ت باشتره‌ بۆی له‌وه‌ی ده‌ستی به‌ر ده‌ستی ئافره‌تی‌ک بکه‌وی‌ت که‌ بۆی هه‌ڵاڵ نه‌بیت.

وه‌ ئە‌م حه‌رام کردنه‌ به‌لگه‌ی له‌سه‌ره‌ له‌ په‌رتوکی هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌که‌دا وباسکراوه‌ ئاگاداره‌^(۱۳۲) . سی‌یه‌م: لی‌کچوون به‌کافران و پو‌ژئاواییان له‌ جل و به‌رگ و گو‌ی گرتن له‌ مۆسیقا و جگه‌ له‌مانه‌ له‌ خراپه‌ کارییه‌کان، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی‌ت: (من تشبه‌ بقوم فهو منهم)^(۱۳۳). واته‌: هه‌ر که‌سیک له‌ هه‌ر کۆمه‌لیک بچیت ئە‌وا له‌وانه‌.

(۱۳۰) ته‌ماشای: فتح الباری: ۱۰ / ۳۵۱ (والإختیارات العلمیة: ۶) و(المحلی: ۲ / ۲۲۰) و(غذاء الألباب ۱/ ۳۷۶) بکه‌، وه‌نامیلکه‌یه‌کی کورتم نویسه‌وه‌ وچه‌ند جاریک چاپ کراوه‌ ته‌وه‌ -سوپاس بۆ خوا- به‌ناوی: (حکم الدین فی اللحیة والتدخین) .

(۱۳۱) (حدیث صحیح)، بنظر تخ‌ریجه‌ بتوسع فی: (جزء اتباع السنن، رقم: ۱۵، للضیاء المقدسی) بتحقیقی.

(۱۳۲) ته‌ماشای: (شرح النووي علی مسلم: ۱۳/ ۱۰)، و(حاشیة ابن عابدین: ۵/ ۲۳۵)، و(عارضه‌ الأحوذی: ۷/ ۹۵)، و(أضواء البیان: ۶/ ۶۰۳) .

(۱۳۳) (أحمد: ۲ / ۵۰ و ۹۲) عن ابن عمر رضی الله عنهما وإسناده حسن .

هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: (لیکونن من امتی أقوام يستحلون الحرَّ والحریر والخمر والمعازف، ولیرتلن أقوام الی جنب علم یروح علیهم بسارحة لهم، یأتیهم -یعنی الفقیر- حاجة فیقولوا: ارجع إلینا غداً، فُیسیئهم الله، ویضع العلم، ویمسح آخرین قردة وخنزیر الی یوم القيامة)^(۱۳۴).

واته: له‌ناو ئوممه‌تی من چه‌ند کۆمه‌لیک په‌یدا ده‌بن که‌وا زینا و ئاوریشم و مه‌ی خواردنه‌وه و موسیقا چه‌لال ده‌که‌ن، وه چه‌ند کۆمه‌لیکی تر له ته‌نیشته‌شاخیکی به‌رز نیشته‌جی ده‌بن رانه‌ ئازله‌کانیان به‌ته‌نیشتیانه‌ ده‌پۆن، هه‌ژار دی‌ت بۆ لایان بۆ پیووسی، پیی ده‌لین: برۆ به‌یانی وهره‌وه بۆ لامان، خوای گه‌وره له‌ناویان ده‌بات و چیاکه ده‌پوخینی‌ت به‌سه‌ریان دا وئه‌وانی تریش ده‌کات به‌ مه‌یمون و به‌راز تا پۆژی قیامه‌ت .

چواره‌م: چوونه ژوره‌وه بۆ لای ئافره‌ت له‌یه‌ک ژوردا به‌ته‌نها، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموویت: (یاکم والدخول علی النساء). واته: ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه نه‌چه‌نه لای ئافره‌ت به‌ته‌نها، پیاویک له‌پشتیوانه‌کان (الأنصار) فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر خزمی می‌رده‌که‌ی بی‌ت ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌ویش فه‌رمووی: (الحمو الموت)^(۱۳۵). واته: (ئه‌مه مردنه).

(الزمخشری) ووشه‌ی (الحمو) مان بۆ شی ده‌کاته‌وه و ده‌فرموویت: کۆیه‌که‌ی (أحماء) ه: که بریتییه له خزمی می‌رد وه‌کو باوکی^(۱۳۶) و برای و مامی و جگه له‌وان وه‌کو ده‌فرموویت (الحمو الموت) مانای ئه‌وه‌یه که خزمه‌کانی ئه‌و په‌ری خراپه‌و ئاشوبه ده‌یشوبه‌ینی به‌ مردن، چونکه خراپه‌تره له‌که‌سیکی نامۆ و غه‌ریب له‌ دووره‌وه که‌وا ئه‌و ئه‌مینه و پڕ نیشاندهره، به‌لام که‌سیکی بیانی لای ده‌ترسی‌ت و چاودی‌ری ده‌کری‌ت .

وه له‌وانه‌یه دوعا کردن بی‌ت لای واته: مردن له‌وه وه‌کو پله‌ی خزم وایه که ده‌چیته لای ئافره‌ت ئه‌گه‌ر رازی بی‌ت به‌و شته^(۱۳۷) .

پینجه‌م: خو‌ پرووت کردنه‌وه‌ی ئافره‌ت و ده‌رچوونیان بۆ بازپو شوینه‌کانی تر، که ئه‌میش حه‌رامه له‌یاسای خوای گه‌وره‌دا، خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾ [الأحزاب: ۳۳] .

واته: خوای گه‌وره فه‌رمان ده‌کات به‌ ئافره‌تانی باوه‌پدار که‌وا له‌ماله‌کانتاندا جیگیر بن و دهرمه‌چن، وه‌جوانی خۆتان دهرمه‌خه‌ن وه‌کو چۆن له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا ده‌کرا به‌وه‌ی که ئافره‌ت ئه‌و شوینه‌نای دهربخات که واجب بی‌ت له‌سه‌ری دایان بی‌وشی‌ت، وه نویژه‌کانتان بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن .

وه پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فرموویت:

(صنفان من أهل النار لم أرهما: ونساء كاسيات عاريات مائلات، رؤسهن كأسنمة البخت المائلة، لا یدخلن الجنة، ولا یجدن ریحها، وإن ریحها لتوجد من مسيرة كذا وكذا).

واته: دوو پۆل هه‌ن که ئه‌هلی دۆزه‌خن من نه‌یانم بینیه‌وه: وه ئافره‌تانیکی پۆشته‌ی پرووت لادهرن له گوی پاریه‌لی کردنی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره و پاراستنی داوینیان و به‌لار وله‌نجه به‌ریگادا ده‌پۆن و سه‌ره‌نجی پیاوان به‌لای خۆیاندا پاده‌کیشن، سه‌ریان وه‌کو بان پشتی و شتر خره‌ قره‌کانیان له‌بان سه‌ریان

(۱۳۴) (البخاری: ۵۵۹۰) معلقا و وصله (أبو داود: ۴۰۳۹)، و (البیهقی: ۲۲۱/۱۰)، و غیره‌ها .

(۱۳۵) (البخاری: ۵۲۳۲) و (مسلم: ۲۱۷۲) عن عقبه بن عامر ؓ

(۱۳۶) باوک جیا کراوه‌ته‌وه به‌ده‌قی قورئانی پیرۆز، وه ته‌ماشای: (المغنی: ۵۷۰/۶) بکه .

(۱۳۷) (الفائق فی غریب الحدیث: ۳۱۸/۱)، وانظر: (النهاية: ۴۴۸/۱)، و (غریب الحدیث: ۳۵۱/۳)، و (شرح السنة: ۲۶، ۲۷/۹) .

کۆده که نه وه و چاویان ناپارێژن ئەمانه ناچنه بهههشته وه و بۆنی بهههشتیش ناکهن، هههچهنده ی بۆنی بهههشت دیت له دووری ئەوهنده و ئەوهنده وه^(۱۳۸).

شه شهه: تاییهت کردنی پوژی جهژن به سهردانی کردنی گۆرستان، وه دابهش کردنی شیرینی و خواردن لهویدا، وه دانیشتن له سهر قهبرهکان، وه تیکه له بۆنی ژن و پیاو ئافرهتی پووت و گریان و هاوارکردن له سهر مردوو هکان و، جگه له مانه لهو خراپانه ی تر که به ئاشکرا دیاره^(۱۳۹).

هه وه تهه: ئیسراف کردن و دهست بآوییه کی زۆر که ههچ سوودی کی نییه و ههچ قازانجی کی نییه، خوی گه وه ده فهرموویت: ﴿وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ [الأنعام: ۱۴۱] و [الأعراف: ۳۱].

واته: ئیوه زیاده مه سهر فی مه کهن، چونکه خوی گه وه ئەو که سانه ی خوش ناویت که زیاده مه سهر فی ده کهن. وه ده فهرموویت: ﴿وَلَا تُبْذِرْ تَبْذِيرًا، إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ﴾ [الإسراء: ۲۶، ۲۷].

واته: زیاده مه سهر فی مه کهن، چونکه زیاده مه سهر فی له شهیتانه وهیه، هه که سیك بیكات ئەوا گوێپرایه لی شهیتانی کردوو ه.

وه پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرموویت:

(لا تزول قدما ابن آدم يوم القيامة من عند ربه حتى يُسأل عن.... وماله من أين اكتسبه وفيم أنفقه)^(۱۴۰).

دوو پی ی ئاده میزاد ناتراژین له پوژی قیامه تدا لای خوی گه وه تا پرسیا ری ئی نه کریت له باره ی وه پاره که ی چۆنی پهیدا کردوو ه و له چیدا به کاری هیناوه).

هه شههه: - وازهینانی زۆربه ی خه لکی له نوێژکردن له مزگه وتدا به بی ههچ هویه کی شه رع ی، وه هه ندی کی تر ته نها نوێژی جهژن له مزگه وتدا ده کهن، نوێژه کانی تر له مزگه وت ناکهن، سویند به خوی گه وه ئەمه یه کی که له تهنگ و چه له مه گه وه هکان.

نوییهه: پویشتنی زۆربه ی خه لکی به کۆمه له بۆسهر قه برسان پاش پوژ بۆونه وه ی پوژی جهژن، وازدهین له نوێژی جهژن، سهر ئی تیک چوون به داهینراوی تاییهت کردنی سهردانی قه برسان له پوژی جهژندا^(۱۴۱).

هه ندی کیان شتی تریش زیاد ده کهن به وه ی لق و چلی دارخورما و داری تر داده نین (له سهر گۆره کان)، که ئەمانه هه مووی له سوننه تدا بی بنچینه^(۱۴۲).

ده ییهه: - به زه یی و سوژ نه هاتنه وه له گه له هه ژاراندا و مندالی ده و له مهنده کان خوشی و شادی خو یان دهرده برن و خواردنی باش ده خو، ئەمانه هه مووی له بهر چاوی هه ژاران و منداله کانیاندا ده کهن، به بی هه ست کردن به سوژ و هاوکاری و لیپرسینه وه، له گه له ئەوه ی که پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموویت:

(لا يؤمن أحدكم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه)^(۱۴۳).

واته: ههچ کهس له ئیوه باوه ری ته واو نا هین تا ئەوه بۆ خوی پی ی خوشه بۆ برا که یشی پی ی خوش نه بی ت.

(۱۳۸) (مسلم: ۲۱۲۸ و ۲۸۵۶ و ۵۲) و (أحمد: ۲/ ۲۲۳ و ۳۵۶) عن أبي هريرة ؓ.

(۱۳۹) ته ماشای: (أحكام الجنائز: ۲۵۸ — ۲۶۷) بکه.

(۱۴۰) (الترمذي: ۲۶، ۲۷)، و (الخطيب في: تاريخه: ۴۴۰/۱۲) عن ابن مسعود ؓ، وفيه ضعف، ولكن له شواهد عن أبي هريرة ؓ عند (الدارمي:

۱/ ۱۳۱)، و (أبي نعيم في: الحلية: ۲۳۲/۱۰) فالحديث حسن.

(۱۴۱) (المدخل: ۲۸۶/۱) لابن حاج و (الإبداع: ص ۱۳۵ لعلی محفوظ).

(۱۴۲) ته ماشای: (أحكام الجنائز: ص ۲۵۴) و (معالم السنن: ۲۷/۱)، و تعليق الشيخ أحمد شاکر علی: (سنن الترمذي: ۱/ ۱۰۳) بکه.

(۱۴۳) (البخاري: ۱۳) و (مسلم: ۴۵) و (النسائي: ۸ / ۱۱۵) و (البغوي: ۳۴۷۴) وزادا: (من الخير) وإسناده صحيح.

یانزەهەم: ئەو داھێنراوانەى کەوا زۆربەى خەلک دەیکەن خۆیان بە زانا دادەنێن بەناوى نزیك بوونەوه لە خواى گەوره لەگەڵ ئەوێ کە هیچ بنچینەیهکی نییه لە دینی خواى گەوره، گەلیك زۆرن^(١٤٤)، من لیڤەدا تەنها باسى یەك شتیكتان بۆ دەکەم، بۆ ئەوێ کتیبەکەم لەمەبەستى خۆى نەچیتە دەرەوه، ئەویش ئەوێه کەوا زۆربەى ووتاریبێژان و ئامۆژگاری کەران دەیلێنەوه ئەویش خۆ نەك کردنەوێه لە خواى گەوره بە زیندوکردنەوهى هەر دوو شەوى هەردوو جەژن، تەنها بەمەشەوه پاناوەستن بەلکو ئەم شتە دەدەنە پال پیغەمبەرى خوا ﷺ کەفرموویەتی: هەر کەسیك شەوى جەژنی پەمەزان و شەوى جەژنی قوربان زیندو بکاتەوه، ئەوا دلێ نامریت لە پۆژیک دا هەموو دلەکان دەمرن^(١٤٥). نابیت ئەمە بدریتە پال پیغەمبەرى خوا ﷺ وە باشتەین پینمایى پینمایى پیغەمبەرە ﷺ .

(٢٢)

کۆتایی

ئەمە دوا شتە کە خواى گەوره بۆمى ئاسان کردوو کە کۆى بکەمەوهو پیکى بخەم سەبارەت بە هەردوو جەژن و حوکمەکانیان و ئەوێ پەيوەندى پێیانەوه هەبیت لە (فقە) و شارەزا بوونیان، کەوا موسلمانى نەخویندەوار لێ بێ پيوست نییه چ جاي قوتابى زانست، پيشکەشى دەکەم وەکو یادکردنەوێهە بۆ موسلمانان بەگشتى، هەتا پەرستەنەکانیان پاست بکەنەوه و خۆ نزیك کردنەویان پیک پابگرن بە پاستى . ترسان بیت لەخواو خۆشەویستى بیت بۆ خوا . ئەگەر هەلەم کردبیت لەنەفس و شەیتانەوێه، وە ئەگەر پاستم کردبیت تەنها لە خواى گەورهوێه.

وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بە ئەرێف بەهەشت

www.ba8.org

لە دوعای خیربێ بەشمان مەکەن

(١٤٤) بیوانە هەندیکیان لە کتیبی: (أعیاد الاسلام: ٥٨) بەشی (بدع العیدین) .

(١٤٥) حدیث موضوع تەماشای: (سلسلة الاحادیث الضعيفة: ٥٢٠ و ٥٢١) بکە .